

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

Zitting 1974- 1975

Nr. 7

HANDELINGEN

Vergadering van dinsdag 7 januari 1975

INHOUDSOPGAVE

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De Backer-Van Ocken; de heer **R. Peeters**;
blz. 104

VERSLAG

Indiening, blz. 90

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verzending, blz. 90

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de jeugdgroeperingen — 17 (B.Z. 1974) — nrs. 1 (omslag) tot 10; 132 (1973-1974) — nr. 1.

Algemene bespreking

Sprekers : de heren **A. Diegenant**, rapporteur; **M. Vanhaegendoren**; **J. Buchmann**; **H. Adriaensens**; **R. Peeters** ; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken**, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden; blz. 90

Artikelsgewijze bespreking

Sprekers: de heren **W. Kuijpers**; **M. Vanhaegendoren**; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken**, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden; de heer **W. Kuijpers** ; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken** ; de heer **H. Adriaensens** ; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken** ; de heer **H. Adriaensens** ; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken**; de heer **M. Vanhaegendoren** ; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken**; de heer **M. Vanhaegendoren**; mevrouw **R. De Backer-Van Ocken**; de heren **L. Van Geyt** ; **M. Vanhaegendoren**; mevrouw **R.**

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Verklaring **vóór** de stemming

Sprekers : de heren **M. Vanhaegendoren** ; **H. Adriaensens** : blz. 122

Naamstemming, blz. 123

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verzending, blz. 123

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verzending, blz. 124

VOORSTEL VAN DECREET van de heer **L. Lindemans** C.S. tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming — 28 (B.Z. 1974) — nrs. 1 (omslag) tot 3; 51 (1972-1973) — nrs. 1 en 2.

Algemene bespreking

Sprekers: de heren **E. Vankeirsbilck**, rapporteur; **R. Vandezande**; **P. De Vlies**; **Rik Vandekerckhove** ; blz. 124

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN, blz. 127

VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Schriftelijke vragen en antwoorden, blz. 127 ■

VOORZITTER :**De heer J. BASCOUR, Voorzitter**

De heren **B. Van Hoorick** en **D. Coens**, Secretarissen nemen plaats aan het Bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.
De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.

De Voorzitter : Dames en-Heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De Voorzitter : Ik deel aan de Raad mee, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden : **G. Sprockeels, F. Van Acker, M. Van Herreweghe, M. Verlackt-Gevaert, A. Vlerick, A. Vreven**, gezondheidsredenen ; **J. Hendrickx, J. van Waterschoot**, buitenslands ; **W. Claes, M. Dhooze, H. Lahaye, C. Van Elsen, J. Wyninckx**, ambtsverplichtingen ; **J. Van Elewyck**, familieverplichtingen.

VERSLAG**Indiening**

De Voorzitter: Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heer **A. Diegenant** namens de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport over het ontwerp van decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de jeugdgroeperingen — nr. 17 (B.Z. 1974) - nr. 10.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verzending**

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde Commissies verzonden :

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1974 - Sector Middenstand — 5-111 (1974-1975)/1.
Verzonden naar de Commissie voor de begroting.
- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1974 — Sector Volksgezondheid en Gezin — 5-V (1974-1975)/1.

Verzonden naar de Commissie voor de begroting.

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1974 — Sector Verkeerswezen — 5-IV (1974-1975)/1.

Verzonden naar de Commissie voor de begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de aanpassing van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1974 — Sector Landbouw — 5-VI (1974-1975)/1.

Verzonden naar de Commissie voor de begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1975 — Sector Verkeerswezen — nr. 4-IV (1974-1975)/1.

Verzonden naar de Commissie voor de begroting.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de jeugdgroeperingen**Algemene bespreking**

De Voorzitter: Aan de orde is het ontwerp van decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de jeugdgroeperingen.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis van de bespreking genomen (R.v.O. art. 39, nr. 3).

De algemene bespreking is geopend.

De heer Diegenant, rapporteur, heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte Collega's, na negen vergaderingen heeft uw Commissie het ontwerp van decreet tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, dit wil zeggen jeugdwerk georganiseerd in het hele Vlaamse land, goedgekeurd.

Er komt voor het eerst een wettelijke basis tot stand, waarop zou gestoeld worden om de verschillende soorten van het vrije jeugdwerk in Vlaanderen, officieel te erkennen en vanuit het Rijk te subsidiëren. Een nieuw stuk beleid.

Onze jeugdverenigingen, onze jeugdwerkers en -leiders evenals al degenen die het jeugdwerk een warm hart toedragen, aanzien de bespreking die vandaag in openbare zitting aangevat wordt, als historisch.

Het is zonder enige twijfel een winstpunt van onze culturele autonomie, dat dit ontwerp van decreet kon worden uitgewerkt.

Dit ontwerp van decreet vormt immers een essentiële bijdrage in de uitbouw van het culturele leven in Vlaanderen. Het is het eerste decreet betreffende ons rijk gevarieerd, maar door de overheid te weinig gesubsidieerd, verenigingsleven.

In het verslag dat u werd voorgelegd hebben we getracht zo stipt mogelijk de inhoud en het verloop van de besprekingen weer te geven.

Gezien deze besprekingen onder meer ook plaats grepen op basis van drie verschillende ontwerp teksten, doet dit verslag, bij eerste benadering, wellicht minder boeiend aan dan de materie waarop het betrekking heeft zou laten vermoeden.

Daarom stellen wij er des te meer prijs op te beklemtonen, dat de commissiebesprekingen vaak in een hartelijke sfeer verliepen en dat er bij alle leden oppositie zowel als meerderheid, voortdurend de bekommernis aanwezig was om positief bij te dragen tot een zo goed mogelijk werkstuk.

In het verslag wordt bij het weergeven van de uiteenzettingen steeds verwezen naar de gedrukte stukken waarop ze betrekking hebben.

Ter zitting werden echter zeer belangrijke amendementen ingediend. Verscheidene ervan werden ook aangenomen. Een indiener ervan drong niet aan op dat die amendementen zouden worden gedrukt. Het past dan ook, zo menen we, dat hij van op deze tribune met name genoemd wordt en tevens geluk gewenst om zijn inbreng.

Het betreft hier onze geachte collega Renaat Peeters, trouwens gewezen voorzitter van de Nederlandstalige Jeugdraad.

Samen met hem wou ik ook graag de voorzitter van de Commissie feliciteren met de vlotte manier waarop hij de door het vele amenderen vaak ook moeilijke bespreking, wist te leiden.

Toch rijst de vraag:

Zal het met dit ontwerpdecreet beter gaan dan voorheen?

Zal het jeugdwerk in Vlaanderen, dank zij dit ontwerp van decreet, er beter op worden dan voorheen?

Vóór het totstandkomen van dit ontwerp van decreet bestonden er immers toch ook erkennings- en subsidiëeringscriteria.

Op die vragen menen we „ja” te mogen antwoorden.

Vooreerst ondertekenen we in dit wetgevend initiatief een achttal beleidsprincipes die noodzakelijk mogen geacht worden in verband met jeugdbeleid. Beknopt wensen we dit aan te tonen.

Het decreet is tegelijk algemeen en specifiek. Geen enkele categorie jongeren blijft in de kou staan.

De erkenningscriteria werden ingedeeld in algemene en bijzondere. Er werd in zes bijzondere categorieën voorzien.

Ook de niet-georganiseerde jeugd komt aan haar

trekken. En dit vooral via de jeugddiensten en de initiatiefruimte die aan de verenigingen gelaten wordt.

Het decreet wil tegelijk preventief en prospectief zijn.

Het wil voorkomen dat er een inflatie van landelijke jeugdverenigingen zou ontstaan.

Wanneer men aan de hand van dit decreet het terrein overschouwt mag men aannemen dat het huidige aantal van tachtig erkende verenigingen en groeperingen ongeveer zal worden gehandhaafd. Ook werd door het inbouwen van remmen het zo maar afvloeien van geld-subsidies uit de staatskas voorkomen.

Er wordt immers gesubsidieerd op basis van reële werking. Voor elke tegemoetkoming van het Rijk hoort, vanaf een zeker ogenblik, een eigen financiële tegemoetkoming van de organisatie.

Deze eigen tegemoetkoming gaat daarenboven procentueel crescendo. Er volgt geen automatische verhoging van de rijksuitgaven! De vereniging zal steeds naar eigen middelen uitkijken.

Dit houdt tevens een stuk vorming in, voor een jeugd die zich wil afzetten tegen niet verantwoorde uitgaven of consumptie.

Het decreet wil een stimulans zijn voor weloverwogen en creatief jeugdwerk.

Mogen we erop wijzen dat met dit decreet in zekere mate afgestapt wordt van het subsidiariteitsbeginsel in zijn strikte toepassing. Het toekennen van een basistoelage, het ter beschikking stellen van een gedetacheerde vrijgestelde en het subsidiëren a rato van 90% van de eerste betaalde vrijgestelde wijzen hierop.

Het decreet is pluralistisch ingesteld.

Elke strekking kan er aan bod komen. De kleine verenigingen worden gestimuleerd, de grotere kunnen hun werking blijven verzekeren in verbeterde voorwaarden. Op die manier wordt de keuzevrijheid, de vrijheid van het toetreden gewaarborgd.

Het decreet stemt, zoals het hoort, overeen met het Cultuurpactdecreet. Het vermeldt ook dat de drie elementen waarop gesubsidieerd wordt, namelijk basispelagen, personeel en werking, evenwaardig en in onderlinge samenhang dienen gezien.

Het bedrag van de basistoelage werd daarenboven gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijzen en niet kleinhandelsprijzen zoals in artikel 6 van het ontwerp-decreet geschreven staat. Deze aanpassing volgens het indexcijfer zal uiteraard geschieden volgens de wet van 2 augustus 1971.

In geen enkel erkenningscriterium tenslotte werd enig ideologisch of filosofisch element ingebouwd. Het decreet streeft een zo groot mogelijke doelmatigheid na.

Voor het eerst zullen de jeugdverenigingen kunnen plannen.

Ze zullen hun aktiviteitsplannen en daarbijhorende begroting voorleggen en samen met de subsidiërende overheid bespreken. Vooraf zal hun worden

meegedeeld voor welke activiteiten en op welk bedrag ze vanwege het Rijk kunnen rekenen om hun begroting uit te voeren.

Tevens wordt hun toegelaten een spaarsaldo aan te leggen. Dit is belangrijk en laat hen toe buitengewone activiteiten op touw te zetten.

Het decreet bepaalt tevens dat overheid en organisatie samen het gebruik van de middelen van de organisatie kunnen nagaan. De overheid ziet nochtans af van elke methodologische, pedagogische of filosofische inbreng.

Het decreet werkt de inspraak en de medeverantwoordelijkheid van de jeugdwerkers in de hand.

De Nederlandstalige Jeugdraad werd uitvoerig geraadpleegd.

Ook bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten bij dit decreet moet de Nederlandstalige Jeugdraad worden betrokken. Bij de erkenning van de landelijke jeugdvereniging zowel als bij het eventueel intrekken van deze erkenning wordt hij betrokken. De Nederlandstalige Jeugdraad is eveneens betrokken bij het bepalen van de subsidieverhoudingen tussen de verscheidene subsidieerbare elementen. Bij elk stadium van het beleid kwam en komt hij dus tussen.

Het decreet wil de beleidsvoering zo dicht mogelijk bij de geïnteresseerden brengen.

De geïnteresseerden nemen er zelf aan deel, centraal en per vereniging.

Vereniging en overheid bepalen in belangrijke mate samen het beleid.

Het is tevens de wil van de wetgever dat de administratie in nauw contact leeft met de verenigingen. Tegen een onbillijke behandeling kan door de vereniging beroep worden ingesteld.

Zoals het past voor elk cultuurbeleid, dus zeker waar het de jeugd betreft, wil dit decreet soepel en dynamisch zijn.

De jeugd- en cultuursector zijn immers aan snelle veranderingen onderhevig. Haar bekommernis om de jeugd zette de commissie er tevens toe aan bijzonder belang te hechten aan de kadervorming. Het is immers belangrijk dat gezorgd wordt voor een goede, aangepaste begeleiding.

Velen zijn er zich evenwel ten zeerste van bewust, dat zonder het idealisme, de belangloze en vrijwillige inzet van duizenden, jonge mannen en meisjes, en dit sedert het ontstaan van het jeugdwerk in Vlaanderen, dit jeugdwerk nergens zou staan.

Graag breng ik hulde en tevens warme dank voor zoveel edelmoedigheid door jongeren en soms minder jongeren opgebracht, ten bate van onze Vlaamse jeugd.

In menig een van die sedert generaties ontelbare jeugdleiders herkent men waardige volgelingen en opvolgers van een Don Bosco, en een Baden Powell of Cardijn.

Hoeveel volwassenen herinneren zich niet dat zij mens en natuur leerden ontdekken dank zij hun Akela. Hoeveel leerden niet wat een groep was

toen zij met hun vendel optrokken, en hoeveel jongerenacties leidden niet tot omvorming van onze gemeenschap en tot vorming van wie aan de actie deelnam ?

Tenslotte bepaalt dit decreet dat de nodige wetenschappelijk te verwerken informatie, ook door de jeugdverenigingen over hen zelf zou verstrekt worden opdat een verder, verantwoord jeugdbeleid mogelijk zou zijn. Dit decreet maakt ook nu een beleid van de minister mogelijk.

Het indelen van het jeugdwerk in zes sectoren bijvoorbeeld, maakt het niet alleen mogelijk dat de te erkennen vormen van jeugdwerk nauwkeuriger worden omschreven, maar ook dat door de ministers klemtonen kunnen worden gelegd op één of ander aspect van het jeugdwerk.

Dit decreet schept inderdaad een verbeterde situatie :

- het geeft de vereniging rechtszekerheid en ook werkzekerheid ;

- de autonomie van de verenigingen wordt erdoor gewaarborgd en tevens mogelijk gemaakt ;

- Samen met een degelijke juridische structuur wordt deze autonomie zelfs geeïst .

Het ontwerp van decreet vereenvoudigt zeer sterk de thans bestaande administratieve gebruiken, dit zowel voor de administratie als voor de verenigingen zelf.

Elke organisatie start met dit decreet op gelijke voet en op een nieuwe basis.

De burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de leiders moet worden verzekerd, maar wordt ook gesubsidiëerd.

- Het decreet bepaalt dat tijdens de eerste termijn van het werkingsjaar een voorschot wordt uitgekeerd. Dit voorschot is gelijk aan de toelage die het vorig werkjaar uitgekeerd werd als basistoelage, personeelsuitgave en als vormingskosten. Een voorschot dus, dat bij wet geregeld wordt.

- Voorzien wordt dat de geleidelijke toepassing van dit decreet zal leiden tot de verdrievoudiging van de thans aan jeugdwerk bestede rijkstoelagen. Binnen het raam van de evoluerende begroting, zoals door het Parlement gewild, worden het jeugdwerk dus heel wat nieuwe en ruimere kansen geboden. Wil dit zeggen dat met de goedkeuring van dit ontwerp van decreet nu alles in het jeugdwerk geregeld zou zijn ?

Zeker niet.

Het ontwerp van decreet dat thans voorligt behelst enkel het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Het veronderstelt dat er decreten tot stand komen betreffende het experimenteel werk, het buurt- en opbouwwerk, het plaatselijk jeugdwerk.

Het is noodzakelijk dat de verantwoordelijkheden en de verplichtingen tegenover het jeugdwerk en het verenigingsleven in het algemeen bepaald worden verdeeld over de verschillende openbare bestuursniveaus.

Dit ontwerp van decreet is het eerste decreet betref-

fende het vrije verenigingsleven in Vlaanderen. We herhalen het.

Er werd gepoogd baanbrekend werk te leveren. Dit verklaart enigszins waarom dit ontwerpdecreet, niettegenstaande zijn goede voorbereiding in uw commissie een bespreking vergde die vier maand duurde.

In de jeugdpolitiek is de culturele sector zeker niet onbelangrijk. De vrijetijdssector die hier wordt behandeld, wordt zowel op het vlak van de vorming als dat van de ontspanning, belangrijker. Hij verwert een eigen levensnoodzakelijke functie.

De jeugdbeweging is een enorme cultuurdrager en -verspreider. De jeugdbeweging brengt permanente vorming bij uitstek.

De schaarstegemeenschap evenmin als de welzijnsstaat, waar ook ter wereld, kan of kon het ooit stellen zonder de inbreng van het jeugdwerk. Zowel in de drukke, overvolle stad, als op het platteland bewijst de jeugdbeweging elke dag haar zinvol bestaan.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte Collega's, hopelijk bleek uit wat voorafging, dat de tekst die u vandaag ter goedkeuring voorgelegd wordt ontstaan is in een geest van algemene inspraak en participatie van de betrokkenen.

Hij is de vrucht van samenspraak en samenwerking tussen het jeugdwerk, de administratie, de Minister en uw commissie. Bij de uiteindelijke stemming erover in uw commissie, stemde niemand tegen.

De jeugd, het jeugdwerk in Vlaanderen, wacht met ongeduld op dit decreet. Op 1 januari 1976 zou het uitvoerbaar moeten worden. Het kleine jaar dat ons nog van die datum scheidt, zal druk gebruikt moeten worden om de nodige uitvoeringsbesluiten te treffen.

Het zal ook nodig zijn om de jeugdverenigingen en de administratie toe te laten zich op het nieuwe decreet in te stellen.

Mag ik u dan ook voorstellen het ontwerp van decreet, dat u voorgelegd wordt, spoedig te willen goedkeuren.

Bij voorbaat hiervoor dank.

(Applaus op de banken van de C. V.P. en de P. V. V.)

De Voorzitter : De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vanhaegendoren (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Dames en Heren, bij de bespreking van dit decreet wens ik uw aandacht te vragen voor twee inleidende beschouwingen.

Een eerste beschouwing is dat de Volksunie niet de pleitbezorger is van welke jeugdbeweging ook, waar dit ontwerp van decreet betrekking op heeft behalve dan in de kleine sector van de partijpolitieke jongeren. Wij hebben dan ook de pretentie dit decreet met de nodige onbevagenheid te benaderen.

Bij wijze van inleiding wens ik er ten tweede de aandacht van mevrouw de Minister en van de collega's

op te vestigen — voor zover dat nodig mocht zijn — dat de overheid door haar subsidiebeleid, — hier inzake jeugd, morgen elders — eigenlijk vormgevend optreedt tegenover de natie en het maatschappelijk leven. Door haar subsidiebeleid heeft de overheid een beleidsinstrument in handen. Ik kom daar op terug.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de titel van dit decreet luidt: „Erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk”. Daar schuilt reeds een tekstfout in. De titel zou in feite moeten luiden: „Erkenning en subsidiëring van de landelijke centrales van het landelijk georganiseerd jeugdwerk”. Niemand mag achteraf een hoge borst opzetten dat wij hiermede een decreet zouden hebben tot stand gebracht betreffende de vorming en de begeleiding van de jeugd buiten schoolverband.

Ten eerste, het gaat alleen om de landelijk georganiseerde jeugd. Al weet ik dat er desaangaande betwistingen bestaan, men is het er vrijwel over eens dat die landelijk georganiseerde jeugd maar tussen 10 en 20% van de jeugdbevolking bereikt.

Ten tweede, het gaat alleen om de subsidiëring van het landelijk apparaat van de instellingen.

Op deze twee punten zou ik nader willen ingaan, en enkele beschouwingen maken aan de hand van de twee constatering.

Het gaat alleen om de landelijk georganiseerde jeugd, namelijk de 10 of de 20%.

Mevrouw de Minister, ik geef toe dat men door de jeugddiensten die in het decreet worden bedoeld ook wel anderen bereikt. Wij zullen wel nooit, zelfs niet bij benadering, weten of de landelijke organisatie 10% of 20% van de jeugd bereiken. De Minister drijft haar discretie zo ver dat zij het niet wil weten. Daarop kom ik ook nog terug.

Ik ga mij niet vermeien in sociologische beschouwingen waarom slechts ongeveer 20% of iets meer, van de jeugd georganiseerd is. Wij constateren echter sociologisch, dat vooral de georganiseerde jeugd van de lagere middengroepen tot de hogere groepen wordt aangesproken. Wij constateren tevens dat landelijk georganiseerde jeugd vooral het christelijk bevolkingsdeel bereikt. Dat blijkt uit de cijfers voor de subsidiëring. Ik heb alleen de details van de administratie voor 1973 vóór mij en ik stel daaruit vast dat, wat de jeugdbewegingen betreft, er op meer dan 13 miljoen er meer dan 10 miljoen naar de christelijke jeugdbewegingen gaat. Wat de jongerenbewegingen betreft, daar gaat van meer dan 10 miljoen, 6 miljoen naar de christelijke, — en ik durf hier zeggen — naar de C.V.P.-gerichte jeugdbewegingen.

Mevrouw de Minister, wij beweren hiermede niet dat uw voorgangers zich aan een gewilde discriminatie hebben schuldig gemaakt. Deze bestedingscoëfficiënten, zijn echter zoniet als volledige, dan toch als aanvaardbare sociologische indicatoren van de realiteit. Over de oorzaken waarom bepaalde bevolkingsgroepen wel en de andere niet of minder bereikt worden zal ik hier niet uitweiden.

Wij moeten erkennen dat de grote jeugdbewegingen ontstaan tussen de twee wereldoorlogen een belangrijke bijdrage hebben geleverd voor het welzijn van ons volk, maar dat zij in hun opdracht toch niet volledig zijn geslaagd. Dat heeft wellicht iets te maken met de onvoldoende steun die zij mochten genieten en de onvoldoende waardering die zij mochten ervaren.

Deze beperkte penetratie — ik hecht eraan dit te beklemtonen — is niet te wijten aan het gebrek aan idealisme van de leiders. Iedereen moet dat erkennen. Maar de huidige inventaris van de jeugd- en jongerenbewegingen is ongeveer nog dezelfde als in de jaren 30 qua ideologische strekkingen en werksorten. Aan de werkwijze is natuurlijk wel een en ander veranderd, maar de structuren zijn dezelfde gebleven. Wij hadden en hebben christelijk gerichte ofwel liberaal neutraal gerichte padvindingsorganisaties. Wij hebben de grote kerkelijke jeugdbewegingen, geïntereerd op de toenmalige idealen van een standenmaatschappij. Wij hebben de Chiro, gegroeid uit de katholieke patronaten. Wij hebben de socialistische jeugdbeweging die vóór de tweede wereldoorlog grotendeels werd geïnspireerd door de Nederlandse A.T.C., door de Paasheuvelbeweging zoals de oudere socialistische collega's het zich wellicht herinneren, en ook door de socialistische jeugdbeweging in Oostenrijk en Duitsland, de Rote Kinderrepubliken, die door het Hitlerisme brutaal werd afgeknakt.

Hier mag misschien wel worden gezegd, bij wijze van herinnering, dat de kleine maar bijzondere goed uitgeruste socialistische arbeidersbeweging Vlaanderen, vóór de oorlog, naar mijn persoonlijke mening, educatief tot de beste jeugdbeweging behoorde. Wij mogen dus bevestigen dat de jeugdorganisaties met hun verschillende herkomst en allures, momenteel een soort plafond ($\pm 20\%$) hebben bereikt, en dit niet te wijten is aan een gebrek aan inspanning. Wij leggen er zelfs graag de nadruk op, dat wat de jeugdbewegingen betreft, zij de ruggegraat kunnen blijven voor oudere methoden van alle jeugdvorming buiten schoolverband. Dit op voorwaarde dat wij inzien dat er zich tussen de jaren 30 en nu, belangrijke mutaties in de maatschappij hebben voorgedaan en het daar helemaal niet kan bij blijven.

Daarom betreuen wij dat dit een deeldecreeet is. Wij zouden in plaats van een decreet, dat alleen de landelijk georganiseerde jeugd betreft, die dan 20% bedraagt, onze voorkeur hebben gegeven aan een algemeen decreet voor de vorming en de begeleiding van de jeugd buiten schoolverband. Uit een dergelijk algemeen decreet zou ook een algemeen beleid blijken, vrij van bijbedoelingen. Ik constateer alleen dat onze Vlaamse cultuurgemeenschap de politieke wil, de politieke volwassenheid, de politieke samenhang om een dergelijk algemeen decreet tot stand te brengen niet kan of nog niet kan opbrengen. De Minister erkent in zekere zin wat ik in de

commissie heb beweerd, namelijk dat er aan salami-politiek wordt gedaan. Met afgunst kijk ik dan op naar de „Algemene rijkssubsidie-regeling van jeugd- en jongerenwerk” in Nederland. Die regeling getuigt van een algemeen beleidsinzicht in de hele affaire. Ze is misschien niet ideaal; ik meen zelfs te weten dat de filosofie die minister **Klompé** erin gelegd heeft wordt bekritiseerd, zelfs in artikels van de katholieke „Volkskrant”. Nochtans heeft deze rijkssubsidie-regeling van minister **Klompé** één voordeel op onze salami-politiek, namelijk dat ze bestaat, dat ze als een geheel werd ingebouwd in het welzijnsbeleid.

Wij betreuen, Mevrouw de Minister, dat u de achterstand van Vlaanderen in dit opzicht niet kunt ophalen dank zij de culturele autonomie waar uw partij zoveel belang aan hechtte. Wij kunnen hier een vergelijking maken. De wettelijke erkenning van behoefte aan onderwijs is er in België maar gekomen in 1914, dit wil zeggen dat ons land dertig jaar later kwam dan de andere West-Europese landen. Ik durf de hoop uitspreken dat, wat betreft het sociaal welzijnsbeleid voor alle aspecten van het jeugdprobleem, wij geen dertig jaar te laat zullen komen zoals met sommige schoolproblemen.

Mevrouw de Minister, aan wat ik de salami-politiek genoemd heb kleven nog andere bezwaren.

Bepaalde oudere verenigingen — ik meen dat ik er al op gewezen heb — waarvan sommige duidelijke partij-politieke bindingen hebben of binding met zakelijke belangengroepen, worden bevoordeeld.

Wij verheugen ons erover dat in de tekst van het decreet de zelfstandigheid van de planning en de werking als een conditie tot erkenning werd ingeschreven, althans in theorie. Wij zijn benieuwd of de Minister dit zal kunnen waarmaken. Dat is immers een kwestie van politieke wil tegenover het lobbyisme van machtige groepen.

Mevrouw de Minister, u kondigt een lange reeks van decreten aan. Wij geven dus de voorkeur aan algemene decreten waarin een beleid herkenbaar is en waarin het Cultuurpact herkenbaar is.

Zo kom ik tot een tweede reeks bedenkingen, namelijk dat dit decreet alleen de centrales geldt van deze landelijke organisaties. Hier rijzen enkele vragen; ik heb er zeven opgesomd. Voor het werk aan de basis bestaat er geen wettelijke grond van subsidiëring. Hier rijst de vraag naar de doelmatigheid van de aan te wenden kredieten. Daar komen wij nog op terug. Een tweede vraag is een vraag omtrent de democratische structuren van de erkende bevoordeelde organisaties. Wordt de top, eventueel via getrapte verkiezingen, door de basis gekozen en aangeduid?

Dames en Heren, dit is niet onbelangrijk.

Het opgroeien van de oudere jeugd in een democratisch functionerende organisatie is bijzonder waardevol voor de opvoeding tot burgerzin, voor de democratische vorming.

Een derde punt is de vraag of te sterke functionari-

sering van de top niet tot spanningen kan leiden. Ik geef toe dat, wat de jeugd betreft, dit gevaar nu nog niet actueel is; maar het zit erin. Het als het ware zelfstandig maken van de basis ten gunste van de top houdt het gevaar in van spanningen tussen deze top en de basis, wat ondemocratisch zou kunnen zijn.

Ten vierde rijzen er vragen omtrent de representativiteit van die nationale staf ten aanzien van het ware particuliere initiatief, van de basis te velde.

In België is het de gewoonte dat de aanspraak op rijkssubsidies wordt ingeroepen in naam van het recht van het particuliere initiatief, in naam van de zelfwerkzaamheid van de bevolking.

Welnu, mocht de bovenbouw bureaucratisch worden, dan zouden particuliere initiatief en zelfwerkzaamheid een mythe blijken te zijn.

Desaangaande bestaan er eigenlijk twee opvattingen wat het landelijk georganiseerd jeugdwerk betreft.

Volgens een eerste opvatting is het het ware particulier initiatief, het particuliere initiatief aan de basis, de werkzaamheid te velde die primeert. Het is uit die plaatselijke behoefte, uit dat plaatselijk idealisme dat dan landelijke verenigingen en instellingen ontstaan. De aansluiting bij een landelijk orgaan volgt maar in tweede instantie. Zoals ik reeds zei wordt dit landelijk orgaan op één of andere wijze door te velde-werkers gekozen. Dat is de democratische visie.

Er is een tweede visie, namelijk dat **jeugdgroeperingen** vanuit een centrale conceptie worden opgericht eventueel als een greep naar de jeugd vanwege **volwassenen-organisaties**.

Het overaccentueren van het centrale apparaat heeft met die tweede visie te maken. Als **beleids**-optie ligt die tweede visie in dit ontwerp van decreet.

Een vijfde punt behelst volgende vraag: beantwoordt de personeelsbezetting van één centrale altijd aan de creatieve aktiviteit van de kaders en van de leden te velde?

De huidige bezetting als uitgangspunt kan een gevolg zijn van de steun van volwassenenorganisaties of belangengroepen. Het is deze huidige bezetting die **bijna**, ipso facto, op een groeiende bezetting recht geeft. Ik verwijs hier naar artikel 7 van het decreet.

Het aantal gesubsidieerde personeelsleden wordt bepaald op grond van het aantal dat reeds in dienst is. De regering houdt dus zeker niet voldoende rekening met wat ik „de mutaties in de maatschappij” heb genoemd, namelijk de mogelijkheid dat organisaties stagneren, zelfs teruglopen, zichzelf overleven en dus dat het centrale apparaat een vrijlopende motor kan worden.

In artikel 7 zit er een zeker automatisme verscholen dat zelfs bij verschrompeling van een organisatie het centrale apparaat verder aangroeit. Dat centrale ap-

paraat moet dan wel een eigen werking ontplooiën, maar het moet niet aantonen op welke brede of smalle basis dit werk stoelt.

Intussen kunnen andere organisaties, zonder fel bezette staf, maar met een brede basis, in de kou blijven.

Mevrouw de Minister, dit brengt ons tot een zesde bemerking. Het spijt ons dat subsidievoorzieningen ontbreken voor het werk ter plaatse.

Het is overheidssteun aan het werk ter plaatse die het jeugdwerk misschien kan toelaten de **20%**-drempel te overschrijden, of als uitvalsbasis kan dienen voor een verdere jeugdactie.

Naar aanleiding van het advies over het **bibliotheekdecreet**, stelt de Raad van State voor de bevoegdheid van de Cultuurraden uit te breiden, met name dat zij aan de lagere publiekrechtelijke lichamen taken zouden kunnen opleggen in casu verplichting en normering van de steun aan de jeugdorganisaties. In België noemt men dat de ondergeschikte besturen. Collega De Beul en ikzelf hebben desaangaande voorstellen van wet neergelegd, in de zin van het advies van de Raad van State. Een daarvan kwam reeds in de Senaat ter sprake.

Dan stel ik de vraag aan de Vergadering, die er toch verantwoordelijk voor is: hoe kan men het **Cultuur**-pact operationeel maken, op voorwaarde dat men het serieus wil doen, als de plaatselijk besturen vrijblijven discriminatoir te handelen of niets te doen voor het jeugdwerk? De collega's municipalisten moeten inzien dat zij door de regeling die de Raad van State voorstelt eigenlijk meer armslag krijgen. Een zevende en positieve bedenking betreft het tweede gedeelte van het decreet, met name de subsidiëring van de kadervorming. Indien de Minister erover waakt dat alleen een werkelijke **kadervorming** wordt gesubsidieerd, dan verdient dit tweede luik alle waardering. Daaromtrent wil ik toch een bemerking maken. In feite zullen overwegend studerende en leerkrachten kunnen worden bereikt met de doorlopende cursussen en niet de werknemers. Nochtans zijn het de doorlopende cursussen die de meeste afdoende resultaten opleveren.

Wij herinneren in dit opzicht aan twee initiatieven van de Volksunie, met name ons voorstel tot het verlenen van extra vakanties met loon aan hen die deelnemen aan cursussen in cultureel- en jeugdwerk, enerzijds, en ons voorstel om de voordelen van de kredieturen uit te breiden tot cursussen voor permanente vorming anderzijds.

Ik weet dat dit in de huidige grondwettelijke situatie de bevoegdheid behoort van de nationale wetgever. Conclusies: in zoverre dit decreet een redelijke stabiliteit waarborgt aan de centrales, aan de **stafmedewerkers** van die centrales, is het aanvaardbaar. Het verbergt echter de mogelijkheid tot sclerose. Het speelt meer in op het verleden — het verleden van vóór de tweede wereldoorlog — dan het toekomst perspectieven opent. Dus een verleden waarbij de centrales hun werking naar beneden dicteerden en

programmeerden.'

Dit decreet is dus systeembevestigend en in grote mate — vooral wat de kadervorming betreft, indien deze wetten er niet doorkomen — elitair. Het kan verschrompeling en verstarring in de hand werken. Het is minder gericht op creatieve nieuwe mogelijkheden maar meer op het instandhouden.

Er schuilt soms wijsheid in de woordenboeken. In het woordenboek van de Nederlandse taal van Koenen en Endepols lees ik als definitie van „subsidie” het volgende : „Een subsidie is een toelage, inzonderheid van een openbare kas om een particuliere instelling in stand te houden”. Dit is een oud woordenboek. Of de geciteerde bepaling in onze maatschappij nog de betekenis weergeeft van „subsidie” zou ik enigszins in twijfel trekken.

Tenslotte zijn er nog de financiële voorzieningen, zij kunnen de bestaande organisaties, en ook de nieuwe organisaties, ertoe verleiden om, „terwille van het smeer”, zich in een onaangepast oud keurslijf te schikken. Wij betreuren daarom dat de Commissie ons niet is gevolgd inzake startsubsidies voor nieuwe initiatieven die wellicht van leiders van de organisaties kunnen uitgaan en die ook „vat” kunnen hebben dank zij hun ervaring en hun idealisme. Wij betreuren dat het werk aan de basis onvoldoende als maatstaf geldt, zelfs voor het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Het decreet kan, in de huidige conjunctuur, organisaties er zelfs zijdelings toe verplichten zich partijafhankelijk te betuigen om hun voortbestaan te kunnen bevestigen, en dit dank zij politieke steun. Wij betreuren dat, via de plaatselijke besturen, het werk aan de basis, het veldwerk niet moet worden gesteund, ook bij voorbeeld inzake accommodatie.

Er zijn nog een paar punten. De inspraak van de Nederlandstalige Jeugdraad kan waardevol zijn, maar kan ook een corporatistisch effect hebben.

Dames en Heren, het hoort dat de Regering bij ontwerpen van wet of decreet de uitgaven raamt. Ik ben zeer gelukkig dat de heer Staatssecretaris voor de Begroting hier aanwezig is omdat dit een zaak is die hem meer rechtstreeks aangaat.

Het voldoet ons echter niet dat alleen voor 1975 zo maar naar een geciteerd bedrag van 120 miljoen wordt gegrepen. Een nauwkeurige schatting van de verschillende uitgaven voor de diverse onderdelen zou de Cultuurraad beter in staat gesteld hebben te zien welke kant men uitgaat.

Ik wil dienaangaande een budgettaire vergelijking maken. In 1973 bedroegen de uitgaven voor de materie” van dit decreet ruim 40 miljoen. In 1974 bedroegen de uitgaven, op de begroting vermeld in artikel 33.18, 51 miljoen. Er is ook nog een bedrag van 5 miljoen voor experimenteel jeugdwerk dat er misschien bij dient te worden gerekend.

Ik ken de geheimen nog niet van de begroting die ons zal worden voorgelegd. Wel is het te vermoeden dat, met de eventuele bijkredieten, voor 1974 voor deze materie op de begroting 1975 ongeveer 60 mil-

joen meer moet worden uitgetrokken dan in 1974 om de door de Minister geciteerde 120 miljoen te bereiken.

Voor 1975 spreekt men van 120 miljoen. Dat is een verdubbeling. Dit is natuurlijk toe te juichen en ik feliciteer de Minister van Nederlandse Cultuur dat zij zoveel invloed heeft op de Staatssecretaris voor Begroting.

Mevrouw de Minister, wij zouden evenwel de bestemming van die 120 miljoen, die het gevolg zijn van de bepalingen van dit decreet, in al haar details willen vernemen. Wij zouden dit graag vooraf in volle klaarheid en in detail vernomen hebben, meer dan met één regel, zoals dit in de Toelichting het geval is.

Ik meen wel dat ik niet ver van de waarheid ben, wat de cijfers betreft, mijnheer de Staatssecretaris, maar u weet beter dan ik hoe men van de ene post naar de andere kleine verschuivingen kan doen.

Wij willen dan tenslotte nog betogen dat het cultureel werk over het algemeen en het jeugdwerk in het bijzonder, in alle geledingen, in plaats van een subsidiegunst, een wettelijk recht op een financiële bijdrage van de overheid moet verwerven en dit zeker zodra de huidige financiële crisistoestand een einde zal nemen.

Er is dan nog een bedenking die misschien meer de werking van de Cultuurraad aangaat, met name de budgettering. Wij hebben dus te doen met gunstsubsidies. Indien een regering scheef omspringt met gunstsubsidies, die alleen in de begrotingswet ingeschreven staan, dan moet die regering ter verantwoording kunnen worden geroepen. Vandaar dat het doorgaans volstaat gunstsubsidies algemeen te formuleren in de begrotingswet. De regering kan immers steeds bij wijze van interpellatie ter verantwoording worden geroepen om mede te delen wat zij met deze gunstsubsidies heeft verwezenlijkt.

Dit ligt echter anders op cultureel vlak. Ik wil hier doorboren op de constitutionele toestand waarvoor wij staan. Ik wil dan ook aan de heer Eerste Minister vragen of hij daarop een antwoord zou kunnen geven. Tot Ministers van Cultuur kan geen interpellatie worden gericht. De ministers van cultuur zijn eigenlijk „onverantwoordelijke” ministers. Het nationale Parlement is immers niet de plaats waar men de minister voor Nederlandse Cultuur kan interpelleren. De culturele autonomie, zoals zij is geformuleerd laat ons niet toe interpellaties te richten tot ministers over culturele materies hier in de Cultuurraad. Er is daar dus een juridisch vacuum. Dit heeft als gevolg dat decreten gedetailleerd moeten zijn omdat men de vrijheidsmarge van de uitvoerende macht moet beperken. Voor de collega's, niet-leden van de Commissie, verklaart zulks waarom de Commissie vaak in details is getreden, zoals het verslag dit weergeeft. Ik wil dus mijn grote waardering uitspreken voor de ambtenaar-verslaggever en voor de heer verslaggever met dit verslag. Het is een heel ander verslag dan wij gewoonlijk in

het Parlement hebben. Het treedt veel meer in bijzonderheden. De Commissie heeft ernstig gewerkt en vele vergaderingen gehouden. Collega **Henc**kens heeft het voorzitterschap waargenomen en heeft de werkzaamheden op een voortreffelijke wijze geleid. Dit dient toch ook te worden gezegd.

Maar deze noodzakelijke werkwijze van de **Cul**tuurraad, die inderdaad van een algemene democratische zin getuigt in hoofde van haar **commissie**-voorzitter, betekent een „long way to Tipperary”. Mevrouw de Minister, wij vragen ons dan ook af of men tijdig zal klaar zijn met alle decreten, inzonderheid met deze decreten die op minder machtige politieke steun kunnen rekenen dan het huidige. *(Applaus bij de leden van de Volksunie)*

De Voorzitter: De heer Buchmann heeft het woord.

De heer J. Buchmann (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte Collega's, het ontwerp van decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, dat we straks zullen goedkeuren, kan aangezien worden als een mijlpaal in onze wetgeving. Inderdaad, dit is het eerste ontwerp dat de erkenning en subsidiëring regelt van één groep van verenigingsleven, waaraan Vlaanderen zo rijk is. Het stelt ons tevens in de gelegenheid enkele beschouwingen naar voren te brengen over het georganiseerde jeugdwerk. Wij zijn de mening toegedaan dat dit jeugdwerk eindelijk de valorisatie krijgt die het al lang verdient.

Door het feit dat de goedkeuring van dit ontwerp van decreet een legale basis legt om de verschillende werksoorten in het landelijk jeugdwerk te erkennen en te subsidiëren, zal het de jeugdverenigingen voor het eerst in de geschiedenis mogelijk zijn hun werking te plannen en op halflange termijn te programmeren. Deze wettelijke **basis** heeft immers het enorme voordeel dat zowel de overheid als de jeugdverenigingen rechtszekerheid krijgen.

Rechten roepen evenwel ook plichten op. Vandaar wellicht dat het onze instemming kan wegdragen dat dit decreet slechts op 1 januari 1976 in werking zal treden, hoezeer wij ook verlangd hadden het decreet onmiddellijk kracht van uitvoering te geven. Evenwel kan de overgangsfase nuttig worden aangewend om de jeugdverenigingen toe te laten in te spelen op de nieuwe voorschriften. Het laat geen twijfel dat de criteria, zoals voorgesteld in het ontwerp van decreet, de jeugdverenigingen tot een meer professionele aanpak zullen nopen. De ruime subsidiëring waarin wordt voorzien, zowel voor pedagogisch geschoold als administratief personeel, moet alle jeugdverenigingen in de gelegenheid stellen een beroep te doen op een functioneel kader. Vrees voor overprofessionalisering lijkt ons ongegrond, enerzijds omdat er bij het jeugdwerk op **landelijk** niveau een **duidelijke** behoefte aan **professio**

naliserings is, een behoefte die zonder verregaande tegemoetkoming vanwege de overheid alleen zou kunnen worden bevredigd door jeugdverenigingen die nauwe bindingen vertonen met kapitaalkrachtige organisaties, waardoor de gewenste autonomie van de jeugdverenigingen sterk aan de orde kan worden gesteld; anderzijds is **overprofessionalis**ering gelukkig onmogelijk gemaakt door de bepalingen van het decreet, waardoor het niet denkbeeldig gevaar van het erkennen en subsidiëren van zuiver administratieve jeugdverenigingen wordt vermeden.

Nog met betrekking tot het personeelsbeleid in de jeugdverenigingen spreken wij onze bijzondere voldoening uit over de bepaling van het ontwerp van decreet die inhoudt dat de aan de gesubsidieerde personeelsleden door de betrokken verenigingen uitgekeerde bruto-salarissen, ten minste gelijk moeten zijn aan de voor deze personeelsleden toegekende subsidies. Het is een bepaling die de **beroepsbe**langan van de werknemers in jeugdverenigingen duidelijk verdedigt. Aan de opname van deze bepaling hechtte onze fractie bijzonder veel belang omdat in het recente verleden meermaals gebleken is dat op dat stuk onregelmatigheden konden worden genoteerd, waardoor de werknemers in de jeugdverenigingen veelal machteloos stonden tegenover hun werkgever.

Gewoon relevant is het decreet op de volgende vlakken :

- het toekennen van een gelijke basistoelage voor alle erkende jeugdverenigingen ;
- het subsidiëren van alle erkende jeugdverenigingen op grond van een ingediende begroting ;
- het aanvaarden van het aanleggen van een voor de feitelijke doeleinden van de jeugdverenigingen te besteden reserve.

Deze subsidiëringselementen zullen het samenspel tussen de overheid en de jeugdverenigingen in een nieuwe dimensie plaatsen. Zo zal vanwege de jeugdverenigingen nog meer openheid in hun beleid — vooral op het financieel vlak — worden geëist, daar waar de overheid een jaarlijkse evaluatie betreffende de in het jeugdwerk geïnvesteerde middelen mag worden gevraagd.

Denkend aan alle ontwerpen van decreet met betrekking tot het jeugdwerk, zoals de erkenning en de subsidiëring van het jeugdwerk op lokaal en regionaal vlak, jeugdhuizen, jeugdateliers, **jeugdinfo**centra, jongerencentra voor **maatschappijvernieu**wing, jeugdmuziekscholen, enzovoort, dient dringend overwogen of het geen voorkeur vooraf een kaderdecreet voor het gehele jeugdwerk uit te werken, waarin de rechten en de plichten van de overheid en van de jeugdverenigingen klaar en duidelijk omschreven worden.

Deze overweging wordt ingegeven door de roep van eenieder om decentralisatie van het jeugdbeleid. Decentralisatie beoogt de lasten van het Rijk mede te verdelen onder de provincies en de gemeenten.

Dit prijzenswaardig principe kan echter alleen worden gerealiseerd mits er verplichtingen worden opgelegd aan de lagere besturen. Alvorens het jeugd-beleid om te buigen naar het regionale en het plaatselijke jeugdwerk toe verdient het aanbeveling zich over de voorbereiding van een kaderdecreet voor het gehele jeugdwerk te beraden. (*Applaus bij de leden van de P. V. V.*)

De Voorzitter : De heer Adriaensens heeft het woord.

De heer H. Adriaensens (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte Collega's, alvorens te spreken over het huidige decreet wens ik enkele opmerkingen te maken over de werking in de commissies van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, meer speciaal over de Commissie voor het jeugdbeleid permanente vorming en sport, waarin dit decreet werd onderzocht en behandeld. Die Commissie telt 23 leden, waarvan 14 behoren tot de meerderheid en 9 tot de oppositie.

Degenen onder u die het voortreffelijke verslag van de heer Diegenant — die ik hiermee wens te feliciteren — aandachtig hebben gelezen, zullen bij de artikelsgewijze bespreking en de daaraan gekoppelde stemming hebben vastgesteld dat praktisch nooit voldoende leden van de meerderheid aanwezig waren om het quorum te bereiken.

'Het mag worden benadrukt dat wij zonder de positieve medewerking van de oppositie, dit decreet vandaag zeker nog niet zouden kunnen behandelen. Om het met de woorden van de voorzitter van die Commissie te zeggen, zonder die medewerking zouden wij nog aan artikel 2 zijn.

De eindstemming in de Commissie is overduidelijk. Ik verwijs hier naar bladzijde 21 van het verslag. Het gehele ontwerp van decreet werd aangenomen met 5 stemmen bij 7 onthoudingen, dit betekent dat 9 van de 14 leden van de meerderheid niet aanwezig waren tegen 2 leden op de 9 van de oppositie. Ik meende dat dit wel eens mocht gezegd worden om al degenen — en vooral de journalisten van de niet-socialistische pers, die maar steeds blijven beweren dat de socialisten de werking van de Cultuurraadsaboteraren.

Ik geloof dat niemand in deze Cultuurraad mij zal kunnen tegenspreken indien ik zeg dat de meerderheid in de Commissies steeds op een loyale medewerking van de socialisten heeft kunnen rekenen. Dat het werk niet beter vlotte en er ook dringend moet gedokterd worden aan de organisatie van de werkzaamheden, daarmee gaan wij allen akkoord, maar als dit vandaag niet het geval is kan daarvoor alleen de meerderheid aansprakelijk worden gesteld.

Dames en Heren, het decreet tot regeling en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, dat vandaag zal worden gestemd, is vermoedelijk

het eerste van een reeks met betrekking op de jeugdsector.

Sinds jaren dringen de socialisten aan op een wetelijke regeling van de toelagen in de jeugd- en in de culturele sector. Dit decreet regelt de subsidiëring van de traditionele jeugdorganisaties. De financiële consequenties mogen bij de aanvang geraamd worden op 150 tot 200 miljoen.

Vooraf wens ik enkele fundamentele bedenkingen te maken.

Het percentage van de jeugdigen die rechtstreeks betrokken zijn bij de werking van een erkende traditionele jeugdorganisatie daalt jaarlijks en zal zeker niet hoger meer geschat worden dan 10%. Dit betekent dat 90% van de Vlaamse jeugd en vooral de stedelijke jeugd met dit decreet niet aan bod komt. Die traditionele jeugdbewegingen zijn aan katholieke zijde vooral verbonden met de vrije scholen. Zij ontvangen daar materiële, morele en soms zelfs financiële hulp, terwijl de jonge onderwijskrachten belast worden met leidinggevende taken in deze jeugdverenigingen. Andere katholieke jeugdbewegingen, zoals de K.L.J. (Katholieke Landelijke Jeugd vroeger de Boerenjeugdbond), worden in aanzienlijke mate gesteund door de Boerenbond, die, als men de verklaringen van gewezen leiders van de K.L.J. aan een Vlaams weekblad mag geloven, voor... (*Onderbrekingen op de banken van de Volksunie*)

Ik wens over het decreet te spreken en niet over toestanden in bepaalde jeugdorganisaties.

... de K.L.J. voor 67% van haar totale uitgaven door de Boerenbond gesubsidieerd wordt. Daardoor is het deze jeugdorganisatie mogelijk haar activiteiten te blijven ontwikkelen. Vandaag gaat dan ook ten minste 60% en sommigen beweren zelfs tot 80% van het bovenvermelde bedrag van 150 tot 200 miljoen, in de vorm van een enorm geschenk naar de katholieke jeugdorganisaties.

Waarop wij als socialisten nog steeds aandringen, is een overheidsbeleid voor heel de Vlaamse jeugd. Beter ware het geweest een toelageregeling uit te werken waardoor de problematiek van heel de jeugd kon worden opgevangen.

Of men het nu betreurt of niet, de **niet-georganiseerde** jongeren, waarvoor al te vaak de noodzakelijke instellingen ontbreken om hun behoeften op te vangen, verkiezen vrijblijvende activiteiten boven een goed uitgewerkt programma. De bezinning omtrent de nieuwe conceptie voor het jeugdbeleid zal nadrukkelijk met dit fenomeen rekening moeten houden. Planning en structuur moeten hierdoor integraal worden geïnspireerd en garanties bieden voor een aangepast systematisch en soepel beleid. Daarom ware het beter geweest het keurslijf waaraan de traditionele jeugdorganisaties beantwoorden te verlaten en een toelageregeling uit te werken die een evolutie mogelijk maakt zonder aan het bestaande voorbij te gaan. Een dergelijke regeling zou de 90% ongeorganiseerde jeugd meer hebben geholpen.

Een systeem met telkens een afzonderlijk decreet voor de subsidiëring van permanente vorming, voor de subsidiëring van de werking, de infrastructuur en kadervorming, ongeacht de vorm van jeugdwerk die bestaat of zal ontstaan, beantwoordt vandaag aan een dringende noodzakelijkheid.

Ik spreek de wens uit dat de door de Minister aangekondigde ontwerpen dit zullen verhelpen, maar onderstreep nogmaals dat, naar onze visie, men van een globale jeugdpolitiek had moeten vertrekken, om dan te komen tot de gespecialiseerde verenigingen en niet omgekeerd.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, Dames en Heren, tot slot wens ik nog enkele opmerkingen te maken bij het onderhavige decreet.

Het voornaamste opzet van dit decreet was de zekerheid en de waarborg van een in de subsidiëring. Om dit te bereiken is de subsidiëring als volgt gestructureerd :

- 1) basistoelage ;
- 2) toelage personeelskosten ;
- 3) toelage voor de werking.

Alhoewel het vooropgestelde systeem een zekere verbetering inhoudt, schept het geen enkele mogelijkheid voor een planning op lange termijn.

Immers, zowel de bedoelde basistoelage — artikel 6 — als de respectievelijke 90, 75 en 60% tussenkomst in de personeelskosten, — artikelen 7 en 8 — als de tussenkomst van 75 % in de werkingskosten waarvan sprake in artikel 9, kunnen naargelang van de toegekende dotaties door de Minister worden gewijzigd.

In de sector van de volksopvoeding hebben we daar bittere ervaringen mee. De nationale secretariaten worden daar voor hun personeels- en **werkingskosten** gesubsidieerd voor 50%. In de praktijk was die subsidiëring vanwege de overheid aanzienlijk minder dan de vooropgestelde 50%, wat voor verschillende verenigingen problemen heeft meegebracht wat het in dienst houden van hun staf medewerkers betreft. Daarom heb ik in de Commissie gepleit om vooral te denken aan de zwakkere verenigingen en niet in de eerste plaats aan de grotere die financieel krachtig zijn.

Waren wij niet in de Nederlandse Cultuurraad, ik zou zeggen „il ne faut pas prêter aux riches”. Daarom heb ik namens mijn groep opnieuw twee amendementen neergelegd.

Het eerste amendement strekt ertoe de basistoelage te brengen op 200 000 frank in de plaats van de 100 000 frank waarin nu is voorzien. Dit voorstel komt niet van ons maar wel van de Nederlandstalige Jeugdraad die in 1973 heeft voorgesteld deze basistoelage op 150 000 frank te brengen. Ik meende dat, rekening houdend met de inflatie, die 200 000 frank niet overdreven was.

Ik kan het niet eens zijn met het in de Commissie door de Minister gegeven antwoord. Deze meende te moeten bewijzen dat kleine verenigingen meer subsidies krijgen dan zij uitgeven. Dit is natuurlijk

een theoretisch voorbeeld, want geen enkele jeugdbeweging op nationaal vlak heeft voldoende met een totale begroting van 550 000 frank, voor het betalen van het personeel de werking, voor de **kadervorming** enz. Er is op dit ogenblik geen enkel **jeugdsecretariaat** dat slechts één verantwoordelijke persoon heeft zonder dan nog rekening te houden met het feit dat er toch ten minste een typiste moet voorhanden zijn. Daarom denk ik dat in deze Raad het voorstel meer succes zal kennen dan in de Commissie waar zes leden op veertien zich voor dit amendement hebben uitgesproken.

Het tweede amendement luidt: „De Minister houdt rekening met de prioriteit die dient gegeven te worden aan de basistoelage en de toelage voor de personeelskosten waarin respectievelijk wordt voorzien in de artikelen 6 en 7”. Dit betekent dat, indien, de Minister niet over voldoende kredieten beschikt om de drie voorgeschreven toelagen — de basistoelage, de weddetoelage, en de **werkingstoelage** — uit te betalen, zoals in dit decreet wordt voorzien, hij in hoofdzaak moet besparen door een vermindering van de subsidiëring der werkingskosten, maar niet door een vermindering van de **basistoelage** of de personeelssubsidiëring. Dit amendement is eens te meer ingegeven door het principe dat vooral aan de zwakken moet worden gedacht en tevens dat alleen een verzekerde subsidiëring van de **personeelsuitgaven** een efficiënte planning van de werking van de nationale secretariaten van de jeugdbewegingen kan mogelijk maken. Wij hopen dat de twee amendementen door de leden van de Cultuurraad zullen worden aangenomen. (*Applaus bij de Socialisten*)

De Voorzitter: De heer Renaat Peeters heeft het woord.

De heer Renaat Peeters (op het spreekgestoelte):

Mijnheer de Voorzitter, geachte Collega's, mijn uiteenzetting zal zeer kort zijn. De bespreking in de Commissie is zeer constructief geweest. Door de leden van de verschillende partijen werd naar de beste formulering gezocht. In de eerste plaats dank ik de Regering voor haar openheid ter zake, maar deze dank gaat ook naar de commissieleden van de oppositie. De heer Adriaensens heeft reeds naar voor gebracht dat het, dank zij de oppositie was, dat wij vandaag dit decreet kunnen bespreken.

Ik wil hier toch aan toevoegen — en de heer Adriaensens zal het met mij eens zijn — dat dit niet was door gebrek aan belangstelling maar dat dit te maken heeft met de organisatie van onze werkzaamheden. Wanneer op hetzelfde ogenblik een aantal commissies vergaderen, dient de meerderheid ervoor te zorgen dat ze in al die commissies in aantal is. Ik betreur dan ook ten zeerste dat dit belangrijk decreet diende te worden goedgekeurd op de manier zoals dit nu is gebeurd.

Het is een belangrijk decreet. Het is voor de eerste maal dat een wettelijke basis zal worden gelegd voor de erkenning en subsidiëring van het jeugdwerk in ons land.

Vroeger gebeurde dat op basis van criteria uitgewerkt in het kader van de Nederlandstalige Jeugdraad. Volgens mij is het wel belangrijk dat de huidige criteria voor een groot deel overgenomen werden uit die van de Nederlandstalige Jeugdraad zelf. Daarenboven betreft het hier de jeugdsector. In het jeugdwerk is zeker heel veel veranderd op korte tijd. Velen van ons komen zelf uit het jeugdwerk. Met alle kritiek die men hier nu kan op uitbrengen, is het toch zo dat al onze jeugdverenigingen, van welke tendens ook, mensen hebben geleverd aan de maatschappij, die wij nu terugvinden in de sociale organisaties, in de syndicaten in het parlement en die dus een belangrijke rol spelen in het maatschappelijk leven.

Ik meen dat het belangrijkste wat de jongerenbeweging te doen heeft is te zorgen dat ze morgen aan onze maatschappij mensen levert die vernieuwend werken. De jeugdleiders van nu zijn de leiders van onze maatschappij van morgen.

Dit decreet betekent de eerste steen van een globaal jeugdbeleid. Hierin geef ik de heer Vanhaegendoren gelijk dat wij tot op heden geen globaal jeugdbeleid kennen. Dat missen wij nog, hoewel sedert verscheidene jaren hierover wordt gesproken.

Dit decreet kan een eerste stap betekenen om tot een globaal en totaal jeugdbeleid te komen. Ik meen dat wij allemaal, zowel het Parlement, de Regering als de betrokken commissie, een nuttig gebruik zullen kunnen maken van het advies dat in 1972 door de Nederlandstalige Jeugdraad werd uitgebracht, om verdere decreten uit te werken.

Het globale jeugdbeleid dient te worden gesitueerd in een hedendaagse maatschappelijke context. Deze is fundamenteel veranderd tegenover vroeger.

Onze generatie is opgegroeid in een zogenaamde schaarstemaatschappij. De jeugdbewegingen en -organisaties hadden zich aangepast aan mensen die voor het grootste deel op 14-jarige leeftijd dienden te worden opgenomen in het beroepsleven, het arbeidsmilieu, landbouwmilieu enzovoort. Het is dan ook normaal dat de jeugdbewegingen uit die tijd een oplossing moesten brengen voor dié problemen. Op dat ogenblik hadden immers zeer weinig jongeren de kans tot studeren. Nu kunnen praktisch alle jongeren studeren. Zij leven in een heel andere sociale context en zijn ook op zoek naar nieuwe waarden. Dat is positief, hoewel ze te negatief zijn ingesteld tegenover een aantal verworvenheden van de maatschappij die zij als vanzelfsprekend beschouwen omdat zij nooit anders hebben gekend.

Het is echter zeer positief dat zij vernieuwend werken.

Er werd hier tijdens dit debat gezinspeeld op moeilijkheden in een bepaalde beweging. Ik heb zelf een

aantal jaren verantwoordelijkheid gedragen in bedoelde beweging. Ik heb er echter altijd op gestaan, en dit is ook de mening van de huidige leiding, dat zij een autonoom beleid moet voeren. Wanneer bepaalde bewegingen en organisaties financiële steun ontvangen van organisaties voor volwassenen waarbij zij aanleunen, mogen wij daaruit niet besluiten dat zij gebonden zijn aan die organisaties. Het is een gelukkig feit dat een aantal **volwassenen**-organisaties inzien dat steun aan jeugdbewegingen belangrijk en waardevol is.

Ik wens ook nog even stil te staan bij de inhoud van dit decreet, dat de erkenning en subsidiëring van het georganiseerd jeugdleven regelt. De heer Vanhaegendoren vindt het jammer dat het plaatselijk jeugdwerk -waar toch het werk gebeurt— onvoldoende tot uiting komt in dit decreet. Mag ik erop wijzen dat wij dit punt in de Commissie uitvoerig hebben besproken. Wij waren van oordeel dat dit decreet enkel de nationale organisaties moest steunen. In een visie van globaal jeugdbeleid moeten wij ertoe komen dat de provincies steun verlenen op provinciaal vlak en de gemeenten op gemeentelijk vlak. Dit stemt tevens overeen met de visie van de mensen verenigd in de Nederlandstalige Jeugdraad. Het is normaal dat enkel de zogenaamde top in dit decreet voor erkenning en subsidiëring in aanmerking komt.

De heer M. Vanhaegendoren : Dan moet U het advies van de Raad van State volgen.

De heer Renaat Peeters: Mijnheer Vanhaegendoren, ik weet niet welk punt van het advies van de Raad van State U bedoelt. Wij kunnen echter toch wel akkoord gaan over het feit dat de subsidiëring zou gebeuren door de verschillende **bestuurstrappen**, namelijk nationaal, provinciaal, eventueel op het vlak van de agglomeratie en gemeentelijk. Het systeem dat in Duitsland bestaat waar men op nationaal vlak ook het lokaal jeugdwerk financiert is niet ideaal. In Nederland neemt men trouwens ook de stelregel aan die wij hier vooropstellen.

Mevrouw de Minister, wanneer ik de cijfers van de begroting bekijk, moet ik zeggen dat zij wel leerrijk zijn. Het totale bedrag uitgetrokken voor Nederlandse cultuur in 1973 bedraagt 2 miljard 389 miljoen waarvan 40% naar de BRT ging. Bijna 99 miljoen ging naar het jeugdwerk. Dit bedrag moest worden verdeeld over 605 erkende **initiatieven**, organisaties en verenigingen en betekende ongeveer 4,13% van de totale begroting. Bovendien was een bedrag van 25 miljoen uitgetrokken voor het bestuur van Jeugdzorg. Wanneer wij dit vergelijken met wat in Nederland gebeurt, moeten wij erkennen dat de subsidiëring hier heel wat belangrijker is. Voor 1973 is het bedrag 78 miljoen gulden, wat ongeveer overeenkomst met 1 miljard 170 miljoen Belgische frank.

Het is geen verwijt, mevrouw de Minister, alleen

een vaststelling dat wij in dit opzicht wel enige achterstand hebben. Als wij de weg zien die de jongste tien jaar is afgelegd, moeten wij toegeven dat heel wat gebeurd is. In 1963 was het bedrag dat onder de jeugd werd verdeeld 10 miljoen frank, terwijl het in 1973 ongeveer 98 miljoen frank was, met andere woorden, op tien jaar tijd is het oorspronkelijk bedrag met negen vermenigvuldigd, wat toch wel een zeer belangrijke verhoging is. Wij zijn dus op de goede weg.

Nog enkele detailopmerkingen, mevrouw de Minister, waarbij ik mij ook richt tot de Voorzitter omdat ik een aantal tekstwijzigingen voorstel die van louter materiële aard zijn.

De tekst van artikel 2, paragraaf 2, bladzijde 22, wijkt af van de tekst van het verslag. Het woord „kunnen” zou daarin moeten wegvallen. Ik lees daar: „om erkend te kunnen worden en het te blijven moeten de jeugdverenigingen. ...”. Dit zou moeten worden: „om erkend te worden en het te blijven...”. Dat is de tekst die wij in de commissie hebben besproken en die men trouwens ook kan terugvinden op pagina 8 van het verslag.

Een andere materiële fout ten aanzien waarvan ik een tekstwijziging moet voorstellen, waarover waarschijnlijk niet de minste discussie zal zijn, betreft artikel 4, dat, zoals het hier gelibeleerd is, onbegrijpelijk is. In dit artikel lezen wij: „de erkenning wordt, na gemotiveerd advies van de Nederlandstalige Jeugdraad verleend, ingetrokken door de Minister...”. Dat moet worden: „verleend en ingetrokken door de Minister.. .”.

Dit zijn twee detailwijzigingen, Mijnheer de Voorzitter, maar het gaat hier toch om wetteksten zodat ik het gewenst acht deze precisering aan te brengen. Dit decreet zal het begin zijn van een globaal beleid. Tot besluit wil ik nog zeggen dat, hoewel ik het met de heer Vanhaegendoren eens ben over een aantal punten, hij zich vergist wanneer hij meent te moeten stellen dat het katholiek jeugdwerk uitsluitend C.V.P.-jeugdwerk is.

De heer M. Vanhaegendoren: Dat heb ik niet gezegd.

De heer R. Peeters : Sommigen denken: wat jammer dat het niet zo is. Buiten de C.V.P.-jongeren zullen alle betrokken organisaties heftig protesteren tegen deze stelling.

De heer M. Vanhaegendoren : Mag ik mijn stelling even preciseren ? Uit het stenografisch verslag zal blijken dat ik ten aanzien van de jongerenorganisaties alleen heb gezegd dat sommige ervan geacht kunnen worden C.V.P.-gericht te zijn. *(Gelach).*

De heer J. Ramaekers: De C.V.P. moet toch niet overdrijven. Als het in haar kraam te pas komt zijn die organisaties C.V.P.

De heer W. Martens: Wij zijn niet naïef, Mijnheer Ramaekers.

De heer R. Peeters : Ik wil hier geen debatpunt van maken.

De heer M. Vanhaegendoren: Die bindingen zijn iedereen bekend en ze zijn geen schande.

De heer R. Peeters: Wij zouden ongelijk hebben daar een twistpunt van te maken. Ik zou het zelfs zo durven stellen dat het goed is dat de betrokken bewegingen autonoom zijn.

De heer M. Vanhaegendoren : Ik heb alleen een sociologische indicator willen hanteren en beweer dat, zonder dat iemand er schuld aan heeft, men constateert dat de bepaalde bevolkingsgroepen meer aan hun trekken komen dan andere.

De heer Renaat Peeters: Wij zullen het stenografisch verslag afwachten om na te zien wat u desaan- gaande hebt gezegd. Ik ga er geen discussie over openen.

Naar mijn mening is het het best dat de betrokken bewegingen autonoom, vanuit eigen doelstellingen zichzelf kunnen zijn. Ik weet dat ook bij de socialistten een aantal bewegingen erop staan autonoom te zijn ten aanzien van de partij. Het is normaal en redelijk dat er bepaalde gelijklopende denklijnen en filosofische opvattingen worden teruggevonden, maar dat wil niet zeggen dat die jeugdbewegingen geen autonoom beleid zouden kunnen voeren.

De heer Vanhaegendoren heeft ook gewezen op het gevaar voor de functionalisering van de top. Dit is een reëel gevaar. Het komt sterk tot uiting in landen waar het jeugdwerk grote steun krijgt van de overheid. Om dit gevaar tegen te gaan, moeten wij het echter niet zover drijven te eisen dat alle betrokken besturen democratisch moeten worden gekozen, zoals u het heeft gezegd. De professionaliteit bij het jeugdwerk is op dit ogenblik een belangrijke vereiste. Men moet derhalve met een aantal **basis-elementen**, zoals beroepsbekwaamheid en diploma's, rekening houden. Ik ben voorstander van een gemengde formule, namelijk voor het opleggen van een minimum aantal voorwaarden samen met een verkiezing.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte Collega's, ik ben ervan overtuigd dat de jeugd niet aan sclerose zal gaan lijden, zoals hier werd gesuggereerd. De jeugd is zelfvernieuwend genoeg om zich daartegen te beschermen. Ik hoop dat de jeugd haar rol zal blijven spelen door als vernieuwer op te treden en dit decreet daartoe een aanloop zal zijn. *(Applaus op de banken van de C. V.P. en de P.V.V.)*

De Voorzitter: Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden (*op het spreekgestoelte*); Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, in de eerste plaats danken wij de heer Diegenant voor zijn uitstekend verslag. De vorige sprekers hebben daar ook reeds op gewezen alsook op het belang van dit ontwerp van decreet. Dit decreet is belangrijk omdat het het eerste is van een reeks decreten die, zoals de Cultuurpactwet het voorschrijft, de subsidiëring regelen voor de culturele sector. Het decreet is ook belangrijk omdat het de jeugd aanbelangt. Tot nog toe werd de erkenning en de subsidiëring van de jeugdverenigingen geregeld door criteria uitgewerkt door de Nederlandstalige Jeugdraad. Het ontbreken van elk wettelijk karakter zet echter de zekerheid en de waarborgen op losse schroeven en komt de continuïteit in de subsidiëring niet ten goede. De jeugdverenigingen hopen terecht op een wettelijke regeling.

Dit ontwerp van decreet regelt in de eerste plaats de erkenning van de jeugdgroeperingen. De erkenning is de basisvoorwaarde om voor subsidiëring in aanmerking te komen en is derhalve een belangrijk onderdeel van dit ontwerp. De evolutie in de jeugdsector tijdens de jongste jaren stelt vereisten van hergroepering en selectie naar gelang van de aard en de specifieke kenmerken van de bestaande jeugdvormen.

Er werden dus verschillende eisen opgesteld voor de verschillende vormen van jeugdverenigingen, naast algemene vereisten waaraan iedere vereniging moet voldoen. Hierbij werd gebruik gemaakt van de gangbare klassificatie uitgewerkt door de Nederlandstalige Jeugdraad. Dit decreet zou ook nog als voorbeeld mogen dienen wegens de manier waarop het tot stand is gekomen. Het is het resultaat van een intense samenwerking tussen het kabinet, de administratie, de betrokkenen via de Nederlandstalige Jeugdraad, en de werkzaamheden in de commissie. Het biedt geen enkele deelgroep volledige voldoening, maar, dank zij de inzet van de commissieleden, die ik hiervoor dank en de daaruit voortvloeiende verbeteringen, is het een coherent geheel gebleven, een samenhangende tekst waarin elk artikel zijn betekenis heeft in functie van het geheel.

Bij de analyse van dit decreet vraag ik uw bijzondere aandacht voor enkele punten. De heer **Vanhaegendoren** heeft terecht opgemerkt dat dit decreet een deeldecreet is. Hij hoopte dat het zou passen in een algemeen decreet dat terzelfdertijd niet alleen het nationale, het landelijke zou regelen, maar ook het regionale en het lokale. Hij zegde ook dat dit decreet slechts ten goede komt aan grosso modo 20% van de jeugd, hoewel hij terzelfdertijd vermeldt dat dit eigenlijk niet juist is vermits wij de jeugddiensten hierbij hebben betrokken en dat die jeugddiensten een zeer groot deel van de jeugdbevolking bestrijken.

Het gaat inderdaad om de erkenning en de subsi-

diëring van het jeugdwerk met structuur en werking in heel het Nederlandse taalgebied. Het betreft dus alleen het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Het is in die zin een eerste stap in de richting van de decentralisatie. Er wordt gekozen voor een bevoegdheids- en taakverdeling tussen het Rijk, de provincies en de gemeenten. Dit principe wordt consequent doorgetrokken in de **erkennings-** en **subsiëeringscriteria**. Wij zullen in een volgend stadium, zoals we het trouwens in de commissie hebben beloofd, het jeugdwerk op regionaal en lokaal niveau behandelen. U weet allen dat geen enkele stad werd gebouwd op één dag. Na de insinuaties van de heer Adriaensens en van de heer **Vanhaegendoren** durven we niet meer zeggen welke stad in elk geval niet op één dag werd gebouwd.

Dan hebben wij bij het opstellen van het ontwerp duidelijk het accent gelegd op de leiding en de vorming van de verantwoordelijke personen. Het blijft een eerste noodzaak en onze zorg om de jeugdverenigingen degelijke verantwoordelijke personen te geven. Vandaar de afzonderlijke behandeling van het vormingswerk in de artikels 1^a, 1^b en 1^c. De **subsiëeringscriteria** voor de vorming van verantwoordelijken vertolkt deze bekommernis door, naast de eigenlijke werkingskosten, vooral een **verblijfstoe-lage** te voorzien voor de deelnemers. De ervaring leert ons immers dat de kosten die een eventuele deelname aan vormingscycli met zich brengen, een grote drempel zijn.

Wat de structuur van de subsidiëring van de **werkingskosten** betreft, wens ik er de nadruk op te leggen dat ze, in aansluiting met de cultuurpactwet, bestaat uit een basistoelage, een toelage voor personeelskosten en een toelage voor de werking.

De subsidiëring van de personeelsleden blijft beperkt tot de landelijke verantwoordelijken. Ik herinner aan onze wil tot reële decentralisatie. Alleen de personeelsleden die een verantwoordelijkheid hebben voor het hele gebied komen in aanmerking.

De uitgewerkte regeling stimuleert geenszins een onverantwoorde personeelsuitbreiding. Integendeel, het onderstelt een dynamisch en zuinig beheer vanwege de jeugdverenigingen. Voor het eerste personeelslid moeten ze zelf 10% van de weddelast op zich nemen. Voor het tweede personeelslid reeds 25 % en vanaf het derde personeelslid zelfs 50%.

Het ontwerp van decreet voorziet in een subsidiëring van alle soorten personeelsleden, zowel de leidinggevende leden met beleids- en **opvoedingsverantwoordelijkheid**, als het **administratief-technisch personeel**. Het leek ons echter aangewezen uit zorg voor de feitelijke doeleinden van de jeugdverenigingen een verhouding te voorzien voor het administratief personeel tegenover het pedagogisch personeel.

Een laatste opmerking in verband met de **personeelssubsidiëring** betreft het aantal **subsidieerbare personeelsleden**.

Aansluitend bij een voorgaande opmerking waar ik

gewezen heb op een onverantwoorde **personeelsuitbreiding**, voorziet dit decreet een trapsgewijze uitbreiding.

Zelfs verenigingen die nu reeds een uitgebreide staf medewerkers hebben kunnen niet onmiddellijk rekenen op een subsidiëring van alle medewerkers. De voorkeurbehandeling gaat naar kleinere, beginnende verenigingen terwijl de grotere verenigingen op een redelijke termijn de mogelijkheid krijgen de volledige personeelsbezetting te kunnen subsidiëren.

We hebben bewust deze voorkeurbehandeling ten gunste van de kleinere bewegingen ingebouwd omdat we van mening zijn dat aan beginnende verenigingen alle kansen moeten worden geboden. Daartegenover mag het feit „reeds een grotere beweging te zijn” geen strafmaatregel tot gevolg hebben en voorzien we naar ons oordeel in een redelijke „inhaaltime”.

Voor de gesubsidieerde personeelsleden moeten voorwaarden van deskundigheid kunnen worden gesteld. In een eerste periode zal dit nog een zoeken en tasten zijn naar die vereisten; we wensen nochtans van bij de start duidelijk te stellen dat de overheid mede verantwoordelijkheid draagt voor de waarde van de personeelsleden die tenslotte door de overheid — zij het gedeeltelijk — gesubsidieerd worden.

Het is de uitdrukkelijke wens geweest bij het opstellen van dit decreet de grote nadruk te leggen op de werking van de jeugdverenigingen. Het is in de eerste plaats hun eigen bekwamen de mogelijkheden te krijgen hun streven zo goed mogelijk te kunnen uitdragen. Het is onze zorg geweest om de beste instrumenten te zoeken waarmee we de activiteitsgraad kunnen meten.

Anderzijds was het onze bedoeling een zo eenvoudig mogelijke procedure uit te werken wat het indienen van de bewijsstukken betreft en wat de begeleiding en controle betreft. Wat dit laatste betreft bespaar ik u de lezing van de huidige regeling. Het is een eindeloze reeks deelbewerkingen, gekoppeld aan een aantal forfaitaire bedragen, gecorrigeerd door de beperkte op de begroting uitgetrokken middelen.

De jeugdverenigingen hebben wel voortdurend de aandacht gevestigd op het globale tekort wat de algemene voorziening betreft maar nooit enige kritiek geuit op de resultaten van die ingewikkelde berekeningen.

Het past hier hulde te brengen aan de leden van onze administratie die met groot geduld en nauwgezetheid dit werk hebben verricht.

In vergelijking met de bestaande toestand is de voorgestelde regeling een voorbeeld van eenvoud. Nog enkele andere belangrijke elementen moet ik aan uw aandacht onderwerpen, namelijk de drie remmen die werden ingebouwd om een onverantwoorde groei van subsidies tegen te gaan, die niet in overeenstemming zou zijn met de eigenlijke wer-

king. Dit komt tevens tegemoet aan de door de heer Vanhaegendoren geuite zorg.

Het artikel 10 bevat een stimulator tot eigenlijke werking. De tekst voorziet in het niet uitbetalen van de basistoelage zijnde 100 000 frank, indien men niet kan bewijzen dat men met werkingskosten geen 100 000 frank bereikt.

Dit lijkt me een verantwoorde rem.

De filosofie achter dit artikel is de wens te vermijden dat bepaalde verenigingen zonder enige vorm van werking of althans zonder grote werking, naast de personeelstoelage ook nog de basistoelage zouden ontvangen zonder feitelijk de doeleinden van de beweging na te streven. Elke vereniging is dus gehouden het bewijs te leveren van werkingskosten van ten minste 100 000 frank of ze verliest de basis toelage.

Een tweede rem steekt in het artikel 14. Dit beoogt een zinvolle verhouding tussen enerzijds de voor het personeel gemaakte kosten en anderzijds de totale uitgaven.

Het lijkt ons inderdaad niet aanvaardbaar dat de verenigingen de totaliteit van de kosten aan personeelsleden besteden. Dit zou in feite betekenen dat de gemeenschap een groep vrijgestelden subsidieert die geen enkel bewijs van werking kunnen of willen voorleggen.

De voorziene rem: „ten minste 25% van de totale uitgaven moeten werkingskosten zijn” houdt de verzekering in dat de verenigingen moeten presteren.

Wij zouden nog op enkele opmerkingen willen ingaan, bijvoorbeeld op de opmerking van de heer Vanhaegendoren toen hij vroeg: „Hoe komt het dat men ineens van 50 miljoen overgeschakeld heeft naar 120 miljoen”? Over de bestemming van de geraamde gelden hebben wij het in de Commissie reeds gehad, maar het staat ook uitdrukkelijk in het decreet.

Hoe worden deze middelen besteed? Per vereniging: 100 000 frank basistoelage, subsidiering van het personeel, subsidiering van de werking.

Hoe komt het dan dat wij tot hiertoe met minder toekwamen? Omdat de reële werking — alles samen genomen — slechts voor 30% werd gesubsidieerd.

Wanneer wij in een bestaanszekerheid en een uitbetalingszekerheid voor de jeugdverenigingen voorzien is het duidelijk dat ook meer middelen moeten worden uitgetrokken.

Op hetgeen de heer Adriaensens heeft gezegd in verband met zijn amendementen zal ik later inhamen bij de artikelswijze bespreking.

Thans wens ik toch te antwoorden op zijn vraag waarom wij niet, in tegenstelling met de vraag van de Jeugdraad, de basistoelage van 100 000 frank tot 200 000 frank hebben opgetrokken. In principe gaan wij natuurlijk akkoord — en wij hebben dit reeds gezegd — om aan de beginnende en kleine verenigingen grotere mogelijkheden te bieden dan aan

grotere reeds bestaande en uitgebreide verenigingen. Maar de cijfervoorbeelden, waarop u een beetje misprijzend neerkijkt, tonen nochtans aan dat reeds met een basistoelage van 100 000 frank kleine en beginnende verenigingen winst kunnen maken, alleen reeds door de subsidies.

In het decreet voorzien wij weliswaar in de mogelijkheid tot het aanleggen van een reserve, maar dan hoofdzakelijk dank zij eigen inspanningen van de verenigingen, door het vinden van eigen inkomsten, dank zij een doelmatig beheer.

En hier komen wij dan aan het laatste punt, de belangrijke innovatie in ons decreet die in artikel 15 besloten ligt, namelijk het aanleggen van de reserve. Immers aan de jeugdverenigingen biedt het de mogelijkheid hun financiën zuinig en vooruitziend te beheren. Waar vroeger steeds werd geopteerd dat men niet boven het deficit kon betoelagen, voorziet dit artikel in het aanleggen van een batig saldo om ten voordele van de vereniging waardevolle projecten te kunnen indienen.

Is het geen zinvolle stimulans de verenigingen niet te verplichten alles uit te geven wat zij ontvangen? Het stelt hen in de mogelijkheid grote manifestaties in te richten bij bijzondere gelegenheden; het vormt een essentieel element van dit decreet. De jeugdverenigingen moeten kunnen plannen en programmeren.

Ten slotte wil ik antwoorden op de opmerking van de heer Vanhaegendoren als zou dit decreet verstarrend werken. Wij denken dit niet en wij hebben dit bewezen door de nadruk te leggen op de grotere mogelijkheden die wij aan de kleine verenigingen tegenover de grote gevestigde verenigingen bieden. Maar, als de in stand houdende subsidies verstarrend werken dan vrees ik toch dat een meer progressieve politiek, die er in zou bestaan de subsidies te verminderen of af te schaffen, bij de jeugd ook niet erg in goede aarde zou vallen. Daarom zou ik op mijn beurt een andere definitie van het begrip „subsidie” willen geven, namelijk een definitie die meer in de filosofie van dit decreet kadert.

Wij zouden ook kunnen zeggen: „Een subsidie voor het Nederlandstalig jeugdwerk in Vlaanderen is een toelage uit de openbare kas met de bedoeling de particuliere verenigingen voor vrij jeugdwerk te helpen, de kwaliteit van hun werk te verbeteren en de uitstraling ervan te bevorderen”.

Met de toepassing van deze gemoderniseerde definitie beschouw ik dit decreet, zoals de verslaggever de heer Diegenant terecht heeft gezegd, als een historische stap voor het vrije jeugdwerk in Vlaanderen. (*Applaus op de banken van de C. V.P. en de P. V.V.*)

De Voorzitter: Dames en Heren, vraagt nog iemand het woord bij de algemene bespreking? (*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Alvorens over te gaan tot de artikelsgewijze behandeling wil ik erop wijzen dat wij bij sommige artikelen enkele loutere vormverbeteringen zouden willen aanbrengen die inhoudelijk aan de tekst niets wijzigen.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter: Dames en Heren, wij gaan thans over tot de artikelsgewijze bespreking.

Artikel 1

„Ten laste van het totale krediet dat bij de wet ter beschikking van de Cultuurraad wordt gesteld verleent de Minister, tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort, onder de bij of krachtens dit decreet bepaalde voorwaarden, rijkstoelagen aan de erkende jeugdverenigingen, zoals bedoeld in artikel 2; dezelfde jeugdverenigingen ontvangen eveneens rijkstoelagen voor hun algemene werking en de vorming van verantwoordelijken zoals in de artikelen 5 tot en met 15 bedoeld.”

Bij dit artikel wordt voorgesteld het woord „verantwoordelijk” te vervangen door de woorden „verantwoordelijke personen”.

Akkoord? (*Instemming*)

Geen opmerkingen in verband met artikel 1? (*Neen*)

Mag ik aannemen dat samen met artikel 1 ook het nieuwe opschrift dat luidt: „Ontwerp van decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk” is aangenomen? (*Instemming*)

HOOFDSTUK 1

Erkenningscriteria van de jeugdverenigingen

Art. 2

„§ 1. Jeugdverenigingen worden en blijven erkend onder de hierna vermelde algemene voorwaarden:

1. Een werking hebben in ten minste drie provincies van het Nederlandse taalgebied. Wordt voor de toepassing van dit decreet met een provincie gelijkgesteld het geheel van de bestuurlijke arrondissementen Halle-Vilvoorde, Leuven en Brussel-Hoofdstad;

2. In het raam van de permanente vorming, op onbaatzuchtige wijze de vorming en de ontspanning van de jeugd nastreven;

3. Opgericht zijn op privé-initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of van een instelling van openbaar nut overeenkomstig de wet van 27 juni 1921;
 4. Hun zetel in het Nederlands taalgebied of te Brussel-Hoofdstad hebben; op de zetel moeten in het Nederlands de gegevens in verband met werking, leden, vorming van verantwoordelijken en financieel beheer voorhanden zijn;
 5. Geleid worden door een bestuur:
 - a) dat ten minste uit 5 leden bestaat;
 - b) waarvan ten minste twee derde de leeftijd van 35 jaar niet heeft overschreden;
 6. Op alle niveaus geleid worden door verantwoordelijken die voor hun taak een aangepaste opleiding hebben gekregen;
 7. Gedurende ten minste één jaar, op de datum van de aanvraag een werking gehad hebben die beantwoordt aan de in dit artikel omschreven algemene en bijzondere vereisten;
 8. Op zelfstandige wijze hun beleid en **programma** tie bepalen en hun financies beheren;
 9. Een boekhouding voeren overeenkomstig door de Koning te bepalen regels.
- §2. Om erkend te kunnen worden en het te blijven moeten de jeugdverenigingen, naargelang het gaat om jeugdbewegingen, jongerenbewegingen, studentenbewegingen, gespecialiseerde **jeugdgroep** - ringen, jeugddiensten of coördinatie-organismen, bovendien aan de volgende vereisten voldoen :

A. — Jeugdbewegingen

1. Een werking hebben die gericht is op de algehele en harmonische ontwikkeling van de leden, zowel op fysiek en intellectueel, als op sociaal en ethisch gebied;
2. Om hun leden te informeren en te vormen, beschikken over een tijdschrift, dat ten minste viermaal per jaar verschijnt;
3. Ten minste 40 afdelingen tellen met in totaal 1 500 leden, die in de leeftijdscategorie van 6 tot 20 jaar gerecruteerd worden;
4. Per afdeling minimaal twee activiteiten per maand, gedurende ten minste 9 maanden per jaar, op lokaal of regionaal vlak organiseren;
5. De leden vrij laten toetreden, op voorwaarde van betaling van een jaarlijkse rechtstreekse bijdrage en geregelde deelneming aan de activiteiten van de beweging;
6. De burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek wegens alle lichamelijke en/of stoffelijke schade kan ten laste gelegd worden van de verenigingen, hun medewerkers en de leden van de jeugdbewegingen door een verzekering laten dekken;
7. Geregeld vormingscursussen zoals bedoeld in artikelen 11 en 12 organiseren.

B. — Jongerenbewegingen

1. Een werking hebben die niet alleen voor de eigen leden maar ook voor buitenstaanders openstaat en verschillende domeinen van het vormingswerk omvat;
- Wanneer het politieke jongerenbewegingen betreft, zich in het bijzonder toeleggen op de politieke vorming;
2. Om hun leden te vormen en te informeren en om hun algemene doelstellingen te realiseren, over een eigen publikatie beschikken die ten minste viermaal per jaar verschijnt;
3. Ten minste 35 afdelingen tellen met in totaal 1 000 leden die in de leeftijdscategorie van 16 tot 35 jaar gerekruteerd worden;
4. Per afdeling ten minste tien activiteiten per jaar organiseren op lokaal of regionaal vlak, ten behoeve van de eigen leden en eventueel van buitenstaanders;
5. De leden vrij laten toetreden, op voorwaarde van betaling van een jaarlijkse rechtstreekse bijdrage en geregelde deelneming aan de activiteiten van de beweging;
6. De burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek wegens alle lichamelijke en/of stoffelijke schade kan ten laste gelegd worden van de verenigingen, hun medewerkers en de leden van de jongerenbewegingen door een verzekering laten dekken;
7. Geregeld vormingscursussen zoals bedoeld in artikelen 11 en 12 organiseren.

C. — Studentenbewegingen

1. Geregeld activiteiten organiseren die de verschillende facetten van de studentenproblematiek en het maatschappelijk gebeuren bestrijken; per jaar en per centrum dienen ten minste tien van **derge** - lijke activiteiten te worden georganiseerd;
2. Over een eigen publikatie beschikken, die ten minste viermaal per jaar verschijnt;
3. Ten minste in vier instellingen van hoger onderwijs, gespreid over drie provincies, autonoom werkzaam zijn;
4. Jaarlijks minimaal drie gezamenlijke initiatieven nemen waaruit de samenwerking van de aangesloten centra blijkt;
5. De leden vrij laten toetreden, op voorwaarde van betaling van een jaarlijkse rechtstreekse bijdrage en geregelde deelneming aan de activiteiten van de beweging;
6. De burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek wegens alle lichamelijke en/of stoffelijke schade kan ten laste gelegd worden van de verenigingen, hun medewerkers en de leden van de studentenbewegingen door een verzekering la-

ten dekken ;

7. Geregeld vormingscursussen zoals bedoeld in artikelen 11 en 12 organiseren.

D. — Gespecialiseerde jeugdgroeperingen

1. Voor de eigen leden en voor eventuele belangstellenden een werking hebben, die binnen het kader van de permanente vorming, beperkt kan blijven tot het een of ander aspect of een onderdeel van de vorming ;

2. Om hun leden en belangstellenden te informeren en te vormen, over een eigen publikatie beschikken, die ten minste viermaal per jaar verschijnt ;

3. Ten minste 35 afdelingen tellen met in totaal 1 000 leden die in de leeftijdscategorie van 6 tot 35 jaar gerekruteerd worden ;

4. Per afdeling ten minste tien activiteiten per jaar organiseren op lokaal of regionaal vlak, ten behoeve van de eigen leden en eventuele belangstellenden ;

5. De leden vrij laten toetreden, op voorwaarde van betaling van een jaarlijkse rechtstreekse bijdrage en geregelde deelneming aan de activiteiten van de vereniging ;

6. De burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek wegens alle lichamelijke en/of stoffelijke schade kan ten laste gelegd worden van de verenigingen, hun medewerkers en de leden van de gespecialiseerde jeugdgroeperingen door een verzekering laten dekken ;

7. Geregeld vormingscursussen zoals bedoeld in artikelen 11 en 12 organiseren.

E. — Jeugddiensten

1. Om in de sociale, culturele of recreatieve behoeften van de jeugd of van de jeugdverenigingen te voorzien, hun de medewerking van deskundige personen verlenen of hun materiële infrastructuur, een opvoedend apparaat of elementen van opvoedende technieken ter beschikking stellen ;

2. Zich richten tot de jeugd van 6 tot 35 jaar, zonder onderscheid te maken ten aanzien van de ideologie, de organisatie of de plaats van herkomst van de personen die op de desbetreffende diensten een beroep doen ;

3. Geleid worden door een bestuur, dat ten minste viermaal per jaar vergadert ;

4. Ten minste twee vormingscursussen per jaar voor de leidinggevende personen organiseren ;

5. Om de jeugd te informeren, over minimaal vier publikaties per jaar beschikken ;

6. Ten minste op tien verschillende plaatsen inrichtingen ten dienste stellen van de jeugd of de jeugdverenigingen of ten minste tien initiatieven per jaar nemen ten bate van de jeugd of de jeugdverenigingen ;

7. De burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek kan ten laste gelegd worden van de verenigingen en hun medewerkers door een verzekering laten dekken.

F. — Coördinatie-organismen

1. Gevormd zijn op basis van eenzelfde wereldbeschouwing, godsdienstige of filosofische overtuiging, sociale of politieke gezindheid, of werksoort ;

2. Om hun doelstellingen te realiseren, in de schoot van de eigen vereniging op geregelde tijden overleg plegen, informatie verstrekken, problemen bestuderen, gemeenschappelijke initiatieven nemen en zo nodig, ook naar buiten standpunten innemen ;

3. Bestuurd worden door personen die de aangesloten zelfstandige verenigingen vertegenwoordigen en ten minste tienmaal per jaar in vergadering samenkomen ;

4. Om hun leden alsook een ruimer publiek te informeren over een eigen publikatie beschikken die ten minste viermaal per jaar verschijnt ;

5. Ten minste vier erkende jeugdverenigingen groeperen en per jaar ten minste vier initiatieven voor de aangesloten nemen."

De Voorzitter : Inzake vormverbetering wordt voorgesteld in § 1, nummer 1 van dit artikel, de tweede zin te vervangen door wat volgt : „Voor de toepassing van dit decreet, wordt het geheel van de bestuurlijke arrondissementen Halle-Vilvoorde, Leuven en Brussel-Hoofdstad met een provincie gelijkgesteld" en in § 1, nummer 6 van dit artikel het woord „verantwoordelijken" vervangen door „verantwoordelijke personen".

Geen bezwaar? *(Neen)*

Op artikel 2 zijn er verscheidenen amendementen. Bij § 2, littera A, is er een amendement van de heer Kuijpers dat luidt als volgt:

„In § 2, littera A, van dit artikel aan het opschrift „A.-Jeugdbewegingen" de woorden „en jeugdzorg in jeugdbewegingen" toevoegen".

De heer W. Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, wij willen even ons amendement toelichten, uitgaande van de vormverbeteringen die daarnet werden voorgesteld.

Men heeft enkele taalkundige vormverbeteringen voorgesteld, maar wij menen dat we ook wat dieper kunnen gaan, onder andere met dit amendement. Wij merken dat in het ontwerp van decreet de leeftijden op een ongemotiveerde manier benaderd worden. Met andere woorden, men gebruikt het woord „jeugdbeweging" voor het jeugdwerk vanaf een leeftijd van zes jaar. Wij stellen voor de jeugdbeweging die zich richt tot de leeftijdsgroep onder de acht jaar te betitelen als „jeugdzorg" binnen de

jeugdbeweging. Dit is een technische kwalificatie die hier wel gepast voorkomt.

Om niet meer dan nodig een beroep op uw tijd te doen, zou ik tegelijkertijd mijn andere amendementen, bij dit artikel, die een gelijkaardige strekking hebben, willen toelichten.

Hetzelfde stelt zich bij de jongerenbeweging, hoofdzakelijk bij de politieke jongerenbeweging. De opdracht van die politieke jongerenbeweging is onder meer het aan bod laten komen van nieuwe gedachtenstromingen en de participatie van jongeren in de politiek. Daarom is de leeftijd een eerste baken. Nu dachten wij dat de leeftijd van 35 jaar wel een heel rijpe leeftijd is, want ik zie hier niet anders dan 35-jarigen in deze geachte vergadering zitten. Dus zijn wij een politieke jongerenkring op ons zelve. (*Glimlachjes. Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter: Dames en Heren, ook in paragraaf 2 wordt gevraagd het werkwoord „kunnen” te schrappen.

In littera C, nummer 1 van dit artikel, wordt voorgesteld het tweede deel van de zin te vervangen door „met een minimum van ten minste tien dergelijke activiteiten per jaar en per centrum”.

Akkoord? (Instemming)

De heer Renaat Peeters heeft het woord.

De heer Renaat Peeters : Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen voorstellen dit amendement niet aan te nemen. Ik wil u op twee zaken wijzen: ten eerste, dat er in het kader van de Nederlandse Jeugdraad een aantal termen zijn aangenomen en dat ik de mening ben toegedaan dat wij als wetgever er best zouden aan doen deze als dusdanig te respecteren. Ten tweede, wat de wijziging van leeftijd van 35 jaar in plaats van 30 jaar betreft, kan ik de redenering van de heer Kuijpers niet volgen. Ik wil er ook op wijzen dat in de oorspronkelijke tekst 30 jaar vermeld stond, maar dat de Nederlandse Jeugdraad in zijn advies de tekst heeft gewijzigd en unaniem heeft voorgesteld de leeftijd van 35 jaar te behouden.

Om die redenen vraagt de C.V.P.-fractie de tekst te behouden zoals hij nu is.

De Voorzitter: Wij stemmen over het amendement van de heer Kuijpers. Wordt de naamstemming gevraagd? (*Twaalf leden staan op*)

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Kuijpers.

Uitslag van de stemming:

167 namen deel aan de stemming.

34 hebben geantwoord: JA.

132 hebben geantwoord : NEEN.

1 heeft zich ONTHOUDEN.

Bijgevolg is het amendement van de heer Kuijpers niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Blancquaert François
Bouwens E.
Claes Lode
Coppeters M.
De Beul A.
de Bruyne H.
De Kegel G. (Mw.)
Goemans H.
Jorissen W.
Kuijpers W.
Maes Nelly (Mw.)
Maes Robert
Mattheyssens R.
Olaerts J.

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mw.)
Akkermans P.
Bascour J.
Bertels L.
Blancaert Karel
Bode M.
Boel H.
Boey F.
Boeykens G.
Bogaert Albert
Bogaerts August
Bonnell R.
Bourgeois A.
Buchmann J.
Cantillon L.
Carpels O.
Claes Albert
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coucke M.
Craeybeckx-Orij G. (Mw.)
Cuvelier E.
Daems Jean
Daems Joseph
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken H. (Mw.)
De Bondt F.
De Clercq Constant
De Clercq Paul
Declercq Tijn
De Croo H.
Degrève L.
De Kerpel P.

Peeters Paul
Persyn W.
Raskin E.
Sels L.
Somers J.
Valkeniers J.
Vandekerckhove Rik
Vandemeulebroucke J.
Van der Elst F.
Vandezande R.
Van Grembergen P.
Vanhaegendoren M.
Van In G.
Van Leemputten R.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc

Demeester-
De Meyer W. (Mw.)
Demey O.
Deneir A.
De Paepe P.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De Winter A.
Dewulf Roger
3'Haeyer R.
D'Hondt-Van Opdenbosch P. (Mw.)
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Serits J.
Sheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Grootjans F.
Henckens J.
Julliams I. (Mw.)
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Keuleers J.
Lagae A.
Laridon A.
Lavens A.
Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Leynen H.
Lindemans L.
Mangelschots J.
Martens Wilfried

Mesotten W.
 Monard G.
 Nauwelaers L.
 Nauwelaerts-
 Thues J. (Mw.)
 Olivier M.
 Otte R.
 Pede J.
 Peeters Renaat
 Poma K.
 Poortmans P.
 Ramae kers J.
 Rolin Jaquemyns R.
 Rombaut L.
 Rutten M.
 Smets A.
 Smitt C. (Mej.)
 Staels-Dompas N. (Mw)
 Steyaert H. (Mej.)
 Suykerbuyk H.
 Swaelen F.
 Tanghe F.
 Temmerman G.
 Tindemans L.
 Tobback L.
 Uyttendaele R.
 Vanackere L.
 Van Bogaert E.

Van Canneyt J.
 Van Daele D.
 Vandamme F.
 Vandekerckhove Rob.
 Vandenabeele A.
 Vandenhove M.
 Van der Aa M.
 Vanderborght F.
 Vanderpoorten H.
 Vandewiele M.
 Van Geel J.
 Van Geyt L.
 Vangronsveld F.
 Vankeirsbilck E.
 Van Lent A.
 Van Mechelen F.
 Vannieuwenhuyze R.
 Van Rompaey R.
 Vanberckmoes F.
 Verbist A.
 Verhaegen Guido
 Verhaegen Joris
 Verleysen W.
 Verroken J.
 Verspeeten A.
 Waltniel L.
 Wijnen F.
 Willems G.

Onthouden heeft zich: de heer B. Van Hoorick.

De heer Van Hoorick: Ik heb afgesproken met de heer D'haeseleer.

De Voorzitter : Bij paragraaf 2 is er ook een amendement van de heer Vanhaegendoren luidend als volgt :

In §2, littera A, van dit artikel, nummer 6 vervangen door wat volgt:

„6. Volgens een door de Minister goed te keuren polis door een verzekering laten dekken:

a) de burgerrechtelijke aansprakelijkheid die krachtens artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek wegens alle lichamelijke en/of stoffschade kan ten laste gelegd worden van de jeugdbewegingen ;

b) de medische en farmaceutische onkosten die het gevolg zijn van tijdens de activiteiten van de vereniging aan de verantwoordelijke personen, hun helpers en de individuele leden overkomen zware ongevallen. ”

De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vanhaegendoren (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Dames en Heren, dit amendement heeft tot doel de erkenning en de subsidiëring, niet alleen van de verzekering op de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, maar ook van een persoonlijke ongevalverzekering.

Wij argumenteren dit als volgt, zoals trouwens in de

memorie van toelichting te lezen staat : in de eerste plaats de sociale noodzaak van een maandelijks verzekering.

Daarbij wordt gezegd dat, door het voorleggen van de polis aan de Minister, uitgesloten wordt dat kleine ongevallen de kostprijs nog omhoog zouden drijven. Uit bepaalde inlichtingen blijkt dat sommige bewegingen die verzekering tegen 45 frank per lid kunnen afsluiten.

Het eerste argument, namelijk de sociale noodzaak van een ongevalverzekering geldt vooral voor de mensen met bescheiden inkomen. Het is tevens een basis voor een objectieve kennis van het aantal leden, wat ik niet wil beschouwen als een absolute maar als een relatieve norm. De kennis van het aantal actieve leden kan de belangrijkheid van de jeugdverenigingen duidelijk maken.

Deze verzekering stellen wij niet voor voor de jongere gespecialiseerde jeugdbewegingen omdat de werking naar buiten van de leden van die aard is dat een ongevalverzekering minder noodzakelijk wordt.

Wij stellen ook voor dat door de eenvoudige attestatie van een gerechtsdeurwaarder het ledenaantal aan de Minister zou bekend worden gemaakt. Op die manier vermijden wij dat een officiële inspectie op de secretariaten van de verenigingen zou moeten peilen en zoeken naar het aantal leden. Dit doet onsympathiek aan. Het komt mij overigens voor dat het een zekere inbreuk is op de privacy wanneer een officiële inspectie de cartotheek van een particuliere vereniging mag doorsnuffelen.

Het attest van de gerechtsdeurwaarder geeft dezelfde waarborgen als de officiële inspectie, ook ontlast het de administratie en omvat het een automatisme dat de Minister toelaat, indien nodig, objectief kennis te geven van het aantal leden.

Vermits dit alles gedaan wordt voor het openbaar belang stellen wij voor dat ook bij artikel 9 een septimo zou worden toegevoegd ertoe strekkende de verzekeringskosten van sociale aard en de kosten van de gerechtsdeurwaarder, in hoge mate terug te betalen.

Mijnheer de Voorzitter, dit is de draagwijdte van deze amendementen. *(Applaus op de banken van de Volksunie)*

De Voorzitter : De Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevr. R. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden: Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, wij moeten jammer genoeg vragen dit amendement te verwerpen. Wij zijn namelijk in dit decreet reeds zeer ver gegaan door in de erkenningsvoorwaarden de eis van de verzekering voor burgerrechtelijke aansprakelijkheid in te schrijven.

Wij zijn daar zelfs verder in gegaan dan hetgeen wij

terugvinden in het amendement van de heer Vanhaegendoren, omdat wij ook de medewerkers en de leden daarbij betrekken. Hier ligt immers de grote verantwoordelijkheid van de overheid. Het moet onze zorg zijn erover te waken dat de werkzaamheden van de beweging, de verhouding tussen de medewerkers en de leden en tussen de leden onderling, niet onmogelijk wordt gemaakt door de zware lasten die kunnen voortspruiten uit een ongeval veroorzaakt door een of andere fout van de medewerkers of leden. Die bekommernis heeft ons aangezet deze voorwaarde als erkenningscriterium in te schrijven.

Wij delen tevens de bekommernis van de heer Vanhaegendoren om ook in een verzekering te voorzien voor de gevolgen van persoonlijke ongevallen. Het spreekt vanzelf dat de verantwoordelijke leiders van de jeugdbewegingen moeten worden aangezet om, wat de gevolgen van gebeurlijke ongevallen betreft, in een zo groot mogelijke tegemoetkoming te voorzien.

Ten andere, het pleit voor de gelukkig nog talrijke enthousiaste leiders en leidsters dat dergelijke voorzieningen worden getroffen.

Wij moeten echter wijzen op het feit dat de gevolgen van persoonlijke ongevallen waar geen fout van derden aanwezig is, reeds door andere wettelijke beschikkingen worden geregeld, bij voorbeeld door de ziekteverzekering.

Onderzoek en studie van dergelijke bestaande polissen in het jeugdwerk brachten daarenboven aan het licht dat zelfs voor een relatief hoge premie de tegemoetkomingen voor lichamelijke letsels toch nog altijd laag zijn en dus weinig uithalen.

Ten slotte wensen wij uitdrukkelijk te vermijden dat de jeugdbewegingen, omwille van een erkenningscriterium dat ten slotte geen essentieel element vormt in de werking, het slachtoffer zouden worden van het betalen van uitzonderlijk hoge premies.

Dan blijft er het feit dat de heer Vanhaegendoren, dank zij een omweg dus, hier de verplichting wil opleggen het ledenaantal bekend te maken. Wij kunnen begrip opbrengen voor de zorg van de heer Vanhaegendoren, die ten behoeve van de beleidsvoering een verband legt tussen het ledenaantal en de werkings- en personeelskosten.

Wat de beoordeling van de werking van de landelijk georganiseerde jeugdbewegingen betreft, is het ledenaantal echter irrelevant. Dit kan een belangrijk element zijn bij de beoordeling van het plaatselijk jeugdwerk.

Het decreet legt nochtans een duidelijk verband tussen ledenaantal en werking waar het nodig is, namelijk in de subsidiëercriteria.

Artikel 14 legt een minimum aan werkingskosten vast ten opzichte van de personeelsuitgaven. Werkingskosten staan in onmiddellijk verband met het ledenaantal. Bij de subsidiëring van de werkingskosten is het verband nog duidelijker. Tijdschriften,

brochures, secretaatskosten in het algemeen staan rechtstreeks in verhouding tot het aantal leden.

Heeft het ten slotte zin in de erkenningscriteria elementen in te schuiven die aanleiding kunnen geven tot opgave van onjuiste gegevens. Brengt dat het jeugdwerk baat bij? Kan het een element van zelfgenoegzaamheid zijn kennis te hebben van het ledenaantal van de jeugdbewegingen, met de wetenschap dat een deel ervan — en welk deel — enkel en alleen op papier als lid geteld worden?

Is het niet zinvoller deze controle rechtstreeks te kunnen meten aan de gepresteerde diensten ten gunste van de leden?

De verwerping, die we vragen, geldt natuurlijk ook voor het tweede amendement van de heer Vanhaegendoren dat eigenlijk subsidiair is aan het eerste.

De Voorzitter: Wordt de naamstemming gevraagd? (*Twaalf leden staan op*)

Dames en Heren, wij gaan over tot de naamstemming over het amendement van de heer Vanhaegendoren.

Uitslag van de stemming:

164 namen deel aan de stemming.

32 hebben geantwoord: JA.

132 hebben geantwoord: NEEN.

Bijgevolg wordt het amendement verworpen.

JA hebben geantwoord:

Anciaux V.	Olaerts J.
Baert F.	Peeters Paul
Belmans J.	Persyn W.
Blancaert François	Raskin E.
Bouwens E.	Sels L.
Claes Lode	Somers J.
Coppieters M.	Valkeniers J.
de Bruyne H.	Vandekerckhove Rik
De Facq E.	Van der Elst F.
De Kegel G. (Mw.)	Vandezande R.
Goemans H.	Van Grembergen P.
Jorissen W.	Vanhaegendoren M.
Kuijpers W.	Van In G.
Maes Nelly (Mw.)	Van Leemputten R.
Maes Robert	Van Ooteghem O.
Mattheyssens R.	Vansteenkiste Emiel

NEEN hebben geantwoord:

Adriaensens H.	Bonnel R.
Adriaensens J. (Mw.)	Bourgeois A.
Akkermans P.	Buchmann J.
Bascour J.	Calewaert W.
Bertels L.	Cantillon L.
Blanckaert Karel	Carpels O.
Bode M.	Claes Albert
Boey F.	Claeys Dries
Boeykens G.	Claeys Walter
Bogaert Albert	Coens D.
Bogaerts August	Cools B.

Cooreman E.
Coppens E.
Coucke M.
Cuvelier E.
Daems Jean
Daems Joseph
d'Alcantra A.
De Backer-
Van Ocken H. (Mw.)
De Bondt F.
De Clercq Constant
De Clercq Paul
Declercq Tjil
De Croo H.
Degrève L.
De Kerpel P.
Demeester-
De Meyer W. (Mw.)
Demey O.
Deneir A.
De Paepe P.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De, Winter A.
Dewuif Maurice
De Wulf Roger
D'Haeyer R.
D'Hondt-Van
Opdenbosch P. (Mw.)
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Grootjans F.
Henckens J.
Julliams I. (Mw.)
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Keuleers J.
Lagae A.
Laridon A.
Lavens A.
Lecluyse R.
Leemans E.
Lsenssens J.
Leynen H.
Lindemans L.
Mangelschots J.
Martens Wilfried

Mesotten W.
Monard G.
Nauwelaers L.
Nauwelaerts-
Thues J. (Mw.)
Olivier M.
Otte R.
Pede J.
Peeters Renaat
Poma K.
Poortmans P.
Ramaekers J.
Rolin Jaquemyns R.
Rombaut L.
Rutten M.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Tindemans L.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Vanackere L.
Van Bogaert E.
Van Canneyt J.
Van Daele D.
Vandekerckhove Rob.
Vandenabeele A.
Vandenhove M.
Van der Aa M.
Vanderborcht F.
Vanderpoorten H.
Vandewiele M.
Van Geel J.
Van Geyt L.
Vangronsveld F.
Van Hoorick A.
Vankeirsbilck E.
Van Lent A.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey R.
Verberckmoes F.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Verroken J.
Verspeeten A.
Waltniel L.
Wijnen F.
Willems G.

luit als volgt:

„8. Het aantal leden per, 1 november van ieder boekjaar aan de Minister bekend maken op grond van een attest door een gerechtsdeurwaarder op te stellen in de vorm door de Minister bepaald en op grond van de verzekeringsdocumenten berustende op de zetel van de verzekeringsmaatschappij.”
De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vanhaegendoren: Dit amendement verliest zijn betekenis bij het verwerpen van het vorige.

— **Dit amendement wordt ingetrokken.**

De Voorzitter : Bij 0 2, littera B, nummer 3, is er een amendement van de heer Kuijpers dat luidt als volgt :

In 82, littera B, nummer 3, van dit artikel de woorden „35 jaar” vervangen door „30 jaar”.

De heer Kuijpers heeft zijn amendement reeds toegelicht.

Wordt de naamstemming gevraagd ? (**Twaalf leden staan op**)

Wij gaan over tot de naamstemming over dit amendement van de heer Kuijpers.

Uitslag van de stemming:

168 leden namen deel aan de stemming.

35 leden antwoorden JA.

133 leden antwoordden NEEN.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Blanquaert Francois
Bouwens E.
Claes Lode
Coppeters M.
De Beul A.
de Bruyne H.
De Facq E.
De Kegel G. (Mw.)
Goemans H.
Jorissen W.
Kuijpers W.
Maes Nelly (Mw.)
Maes Robert
Mattheyssens R.
plaerts J.

Peeters Paul
Persyn W.
Raskin E.
Sels L.
Somers J.
Valkeniers J.
Vandekerckhove Rik
Vandemeulebroucke J.
Van der Elst F.
Vandezande R.
Van Grembergen P.
Vanhaegendoren M.
Van In G.
Van Leemputten R.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc

NEEN hebben geantwoord :

Adriaenssens H.
Adriaenssens J. (Mw.)
Akkermans P.
Bascour J.
Bertels L.
Blancaert Karel
Bode M.

Soel H.
Soey F.
Soeykens G.
Sogaert Albert
Sogaerts August
Sonnel R.
Sourgeois A.

De Voorzitter : Bij artikel 2, littera a), is er een tweede amendement van de heer Vanhaegendoren dat

Buchmann J.
Cantillon L.
Carpels O.
Claes Albert
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coucke M.
Craeybeckx-
Orij G. (Mw.)
Cuvelier E.
Daems Jean
Daems Joseph
d'Alcantara A.
De Backer-
Van Ocken H. (Mw.)
De Bondt F.
De Clercq Constant
De Clercq Paul
De Clercq Tijn
De Croo H.
Degrève L.
De Kerpel P.
Demees ter-
De Meyer W. (Mw.)
Demey O.
Deneir A.
De Paepe P.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De Winter A.
Dewulf Maurice
De Wulf Roger
D'Haeyer R.
D'Hondt-Van
Opdenbosch P. (Mw.)
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Grootjans F.
Henckens J.
Julliams I. (Mw.)
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Keuleers J.
Lagae A.
Laridon A.
Lavens A.

Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Leynen H.
Lindemans L.
Mangelschots J.
Martens Wilfried
Mesotten W.
Monard G.
Nguwelaers L.
Nauwelaerts-
Thues J. (Mw.)
Olivier M.
Otte R.
Pede J.
Peeters Renaat
Poma K.
Poortmans P.
Ramaekers J.
Rolin Jaquemyns R.
Rombaut L.
Rutten M.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Staels-Dompas N. (Mw.)
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Tindemans L.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Vanackere L.
Van Bogaert E.
Van Canneyt J.
Van Daele D.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rob.
Vandenabeele A.
Vandenhove M.
Van der Aa M.
Vanderborcht F.
Vanderpoorten H.
Vandewiele M.
Van Geel J.
Van Geyt L.
Vangronsveld F.
Van Hoorick A.
Vankeirsblick E.
Van Lent A.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey R.
Verberckmoes F.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verroken J.

Verspeeten A.
Waltniel L.

Wijnen F.
Willems G.

De Voorzitter : Bij 4 2, littera D, nummer 3, is er een volgend amendement van de heer Kuijpers dat luidt als volgt:
In 42, littera D, nummer 3, van dit artikel de woorden „35 jaar” vervangen door „30 jaar”.
De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers: Dit amendement vervalt wegens de vorige stemming.

De Voorzitter : Bij § 2, littera E, nummer 1, is er een amendement van de heer Kuijpers dat luidt als volgt :
In fine van § 2, littera E, nummer 1, van dit artikel toevoegen wat volgt:
„en door middel van een werkingsverslag en een boekhoudkundig verslag bewijzen dat zij geen dubbelgangers zijn van bestaande verenigingen of dat het geen deelwerking van deze vereniging betreft.”
De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers (op het spreekgestoelte): *Geachte Vergadering, wij hebben gemeend bij littera E een verstrenging te moeten invoeren.*
Het gaat hier over volgend probleem : in vele gevallen overlappen de jeugddiensten de werking van de bestaande jeugdbewegingen. Met andere woorden: er worden deelactiviteiten losgeweekt uit het eigenlijke jeugdbewegingsleven, en nogmaals uitgevoerd door jeugddiensten.
Wij menen dat het logisch is, in een beperkte begroting, voorrang te geven aan de eigenlijke jeugdbewegingsactiviteiten en dat wij dus een rem moeten inbouwen op de ongebreidelde subsidiëring.
Bij het overlopen van de lijst van de erkende nationale jeugdorganisaties, stellen wij vast hoe dezelfde activiteiten, uitgevoerd door dezelfde personen, eerst gesubsidieerd worden als jeugdbewegingswerk, dan als jongerenbewegingswerk en dan nog eens als werk van een gespecialiseerde jeugdgroep of van een jeugddienst.
Dit is uiteraard potsierlijk en zou moeten worden weggewerkt. **(Applaus op verschillende banken)**

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden : Wij gaan ermee akkoord dat deze anomalieën, als ze bestaan, dienen te worden weggewerkt, maar dit hebben we gedaan door de tekst van § 1, nummer 8, van art. 2 waarin we lezen:
„na op zelfstandige wijze hun beleid en programmatie bepalen en hun financiën beheren”.
Wij denken dat dit beklemtonen van de onafhankelijkheid tegemoet komt aan de wens van de heer Kuijpers.

De Voorzitter: Wij stemmen over het amendement van de heer Kuijpers.

Uitslag van de stemming:

168 leden namen deel aan de stemming.

35 leden antwoordden JA.

133 leden antwoordden NEEN.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.	Peeters Paul
Baert F.	Persyn W.
Belmans J.	Raskin E.
Blancquaert François	MS L.
Bouwens E.	Somers J.
Claes Lode	Valkeniers J.
Coppieters M.	Vandekerckhove Rik
De Beul A.	Vandemeulebroucke J.
de Bruyne H.	Van der Elst F.
De Facq E.	Vandezande R.
De Kegel G. (Mw.)	Van Grembergen P.
Goemans H.	Vanhaegendoren M.
Jorissen W.	Van In G.
Kuijpers W. .	Van Leemputten R.
Maes Nelly (Mw.)	Van Ooteghem O.
Maes Robert	Vansteenkiste Emiel
Mattheyssens R.	Vansteenkiste Luc
Olaerts J.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Daems Joseph
Adriaensens J. (Mw.)	d'Alcantara A.
Akkermans P.	De Backer-
Bascour J.	Van Ocken H. (Mw.)
Bertels L.	De Bondt F.
Blancaert Karel	De Clercq Constant
Bode M.	De Clercq Paul
Boel H.	Declercq Tijn
Boey F.	De Croo H.
Boeykens G.	Degrève L.
Bogaert Albert	De Kerpel P.
Bogaerts August	Demeester-
Bonnel R.	De Meyer W. (Mw.)
Bourgeois A.	Demey O.
Buchmann J.	Deneir A.
Cantillon L.	De Paepe P.
Carpels O.	De Seranno J.
Claes Albert	De Vidts P.
Claes Willy	De Vlies P.
Claeys Dries	Devos G. (Mrj.)
Claeys Walter	De Winter A.
Coens D.	Dewulf Maurice
Cools B.	De Wulf Roger
Cooreman E.	D'Haeyer R.
Coppens E.	D'Hondt-Van
Coucke M.	Opdenbosch P. (Mw.)
Craeybeckx-	Diegenant A.
Orij G. (Mw.)	Dupont A.
Cuvelier E.	Dupré J.
Daems Jean	Février S.

Flamant E.	Staels-Dompas N.(Mej.)
Geens G.	Steyaert H. (Mej.)
Gerits J.	Suykerbuyk H.
Gheysen R.	Swaelen F.
Ghysbrecht P.	Tanghe F.
Gijs R.	Temmerman G.
Grootjans F.	Tindemans L.
Henckens J.	Tobback L.
Hulpiau R.	Uyttendaele R.
Julliams 1. (Mw.)	Vanackere L.
Kelchtermans L.	Van Bogaert E.
Kempinaire A.	Van Canneyt J.
Lagae A.	Van Daele D.
Laridon A.	Vandamme F.
Lavens A.	Vandekerckhove Rob.
Lecluyse R.	Vandenaabeele A.
Leemans E.	Vandenhove M.
Lenssens J.	Van der Aa M.
Leynen H.	Vanderborcht F.
Lindemans L.	Vanderpoorten H.
Mangelschots J.	Vandewiele M.
Martens Wilfried	Van Geel J.
Mesotten W.	Van Geyt L.
Monard G.	Vangronsveld F.
Nauwelaers L.	Van Hoorick A.
Nauwelaerts-	Vankeirsbilck E.
Thues J. (Mw.)	Van Lent A.
Olivier M.	Van Mechelen F.
Otte R.	Vannieuwenhuyze R.
Pede J.	Van Rompaey R.
Peeters Renaat	Verberckmoes F.
Poma K.	Verbist A.
Poortmans P.	Verhaegen Guido
Ramaekers J.	Verhaegen Joris
Rombaut L.	Verroken J.
Rutten M.	Verspeeten A.
Smeers T.	Waltniel L.
Smets A.	Wijnen F.
Smitt C. (Mej.)	Willem4 G.

De Voorzitter: Bij 92, littera E, nummer 2, is er nogmaals een amendement van de heer Kuijpers dat luidt als volgt:

In § 2, littera E, nummer 2, van dit artikel de woorden „35 jaar” vervangen door „30 jaar”
Mijnheer Kuijpers, wij mogen veronderstellen dat dit amendement vervallen is.

De heer W. Kuijpers : Ja.

De Voorzitter: Artikel 2 is dus aangenomen.

Art. 3

De regels voor het indienen van de aanvraag tot erkenning, de geldigheidsduur van deze erkenning alsook de modaliteiten van de inspectie en de begeleiding worden door de Koning bepaald, na advies van de Nederlandstalige Jeugdraad.

— **Aangenomen.**

Art. 4

De erkenning wordt, na gemotiveerd advies van de Nederlandstalige Jeugdraad verleend, ingetrokken door de minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Subsidiëeringscriteria voor de algemene werking van de jeugdverenigingen

Art. 5

§ 1. De totale toelage voor elke erkende vereniging bestaat uit :

- een basistoelage ;
- een toelage voor de personeelsleden;
- een toelage voor de werking.

§ 2. De verenigingen leggen jaarlijks een raming met verantwoording van de in artikelen 7, 8, 9 en 13 bedoelde uitgaven voor aan de minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort.

Binnen de toegekende dotatie, bepaald de minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort, jaarlijks het bedrag naar rata van de grootte der uitgaven dat voor subsidiëring in aanmerking kan komen.

§ 3. De procedure bij het overleggen van de jaarlijkse raming en de wijze waarop de jeugdverenigingen verhaal kunnen aantekenen, worden door de Koning bepaald, nadat hij het advies van de Nederlandstalige Jeugdraad heeft ingewonnen.

De Voorzitter: Bij artikel 5 is er een amendement van de heer Adriaensens dat luidt als volgt: In fine van het tweede lid van § 2 van dit artikel toevoegen wat volgt:

„De minister houdt rekening met de prioriteit die dient gegeven te worden aan de basistoelage en de toelage voor de personeelskosten zoals respectievelijk voorzien in artikelen 6 en 7.”

De heer Adriaensens heeft het woord.

De heer Adriaensens: Mijnheer de Voorzitter, wij hopen dat de tekst niet zal moeten worden toegepast. Maar, indien de Minister niet over voldoende kredieten beschikt om de drie voorziene subsidies — basistoelage, toelage voor de personeelsleden, toelage voor de werking — uit te betalen, dan zou het in het belang van de zwakkere jeugdorganisaties noodzakelijk zijn dat zeer weinig wordt geraakt aan de basistoelage en de werkingstoelage. Dat is de geest van het amendement zoals wij het hebben ingediend.

De Voorzitter: Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden : Mijnheer de Voorzitter, dezelfde opmerking werd door de heer Adriaensens in de Commissie gemaakt. De leden waren nochtans eenparig van oordeel dat de drie elementen: basistoelage, personeelssubsidiëring en werkingskosten als evenwaardig moeten worden beschouwd. In artikel 11 van het cultuurpactdecreet is dit trouwens uitdrukkelijk bepaald: we lezen in dit artikel duidelijk het woord „gelijktijdig”.

Ik ben van oordeel dat wij ons aan de tekst van de Cultuurpactwet hebben te houden.

De Voorzitter : Wordt de naamstemming gevraagd ? (*Twaalf leden staan op*)

Wij gaan over tot de naamstemming over dit amendement van de heer Adriaensens.

168 leden namen deel aan de stemming.

56 leden antwoordden JA.

110 leden antwoordden NEEN.

2 leden hebben zich ONTHOUDEN.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mw.)
Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Blancquaert François
Boel H.
Boeykens G.
Bogaerts August
Bouwens E.
Carpels O.
Cools B.
Coppens E.
Coppieters M.
De Beul A.
De Facq E.
De Kegel G. (Mw.)
De Wulf Roger
Ghysbrecht P.
Goemans H.
Jorissen W.
Julliams I. (Mw.)
Kuijpers W.
Laridon A.
Maes Nelly (Mw.)
Maes Robert
Mangelschots J.
Mattheyssens R.
Nauwelaerts-
Thues J. (Mw.)

Olaerts J.
Peeters Paul
Persyn W.
Raskin E.
Rombaut L.
Sels L.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Bogaert E.
Van Daele D.
Vandekerckhove Rik
Vandemeulebroucke J.
Vandenhove M.
Vander Elst F.
Vandezande R.
Van Geyt L.
Van Grembergen P.
Vanhaegendoren M.
Van In G.
Van Leemputten R.
Van Lent A.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc
Verspeeten A.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Bascour J.
Bertels L.
Blancaert Karel
Bode M.
Boey F.

Bogaert Albert
 Bonnel R.
 Bourgeois A.
 Buchmann J.
 Cantillon L.
 Claes Albert
 Claeys Dries
 Claeys Walter
 Coens D.
 Cooreman E.
 Coucke M.
 Craeybeckx-
 Orij G. (Mw.)
 Cuvelier E.
 Daems Jean
 Daems Joseph
 d'Alcantara A.
 De Backer-
 Van Ocken H. (Mw.)
 De Bondt F.
 De Clercq Constant
 De Clercq Paul
 Declercq Tijn
 De Croo H.
 Degréve L.
 De Kerpel P.
 Demeester-
 De Meyer W. (Mw.)
 Demey O.
 Deneir A.
 De Paepe P.
 De Seranno J.
 De Vidts P.
 De Vlies P.
 Devos G. (Mej.)
 De Winter A.
 Dewulf Maurice
 D'Haeyer R.
 D'Hondt-Van
 Opdenbosch P. (Mw.)
 Diegenant A.
 Dupont A.
 Dupré J.
 Février S.
 Flamant E.
 Geens G.
 Gerits J.
 Gheysen R.
 Gijs R.
 Grootjans F.
 Henckens J.
 Hulpiau R.
 Kelchtermans L.
 Kempinaire A.
 Onthouden hebben zich :
 J. Ramaekers

Keuleers J.
 Lagae A.
 Lavens A.
 Lecluyse R.
 Leemans E.
 Lenssens J.
 Leynen H.
 Lindemans L.
 Martens Wilfried
 Mesotten W.
 Monard G.
 Nauwelaers L.
 Olivier M.
 Otte R.
 Pede J.
 Peeters Renaat
 Poma K.
 Poortmans P.
 Rolin Jaequemyns R.
 Rutten M.
 Smeers T.
 Smets A.
 Smitt C. (Mej.)
 Staels-Dompas N. (Mw.)
 Steyaert H. (Mej.)
 Suykerbuyk H.
 Swaelen F.
 Tanghe F.
 Tindemans L.
 Uyttendaele R.
 Vanackere L.
 Van Canneyt J.
 Vandamme F.
 Vandekerckhove Rob.
 Vandenabeele A.
 Van der Aa M.
 Vanderborght F.
 Vanderpoorten H.
 Vandewiele M.
 Van Geel J.
 Vangronsveld F.
 Vankeirsbilck E.
 Van Mechelen F.
 Vannieuwenhuyze R.
 Van Rompaey R.
 Verberckmoes F.
 Verbist A.
 Verhaegen Guido
 Verhaegen Joris
 Verleysen W.
 Verroken J.
 Waltniel L.
 Wijnen F.
 Willems G.

B. Van Hoorick

De heer J. Ramaekers : Ik heb afgesproken met de heer Dhoore.

De heer B. Van Hoorick: Ik heb afgesproken met de heer D'haeseleer.

De Voorzitter: Artikel 5 is dus aangenomen.

Art. 6

Onverminderd de bepalingen van artikel 5 bedraagt de basistoelage 100 000 fr. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de kleinhandels-prijzen.

De Voorzitter: Bij artikel 6 is er een amendement van de heer Adriaensens dat luidt als volgt:
 A. — Op de eerste regel van dit artikel het getal „100 000” vervangen door het getal „200 000”.
 De heer Adriaensens heeft het woord.

De heer H. Adriaensens: Mijnheer de Voorzitter, het amendement is in feite hetzelfde als wat de Nederlandstalige Jeugdraad destijds heeft voorgesteld toen hij vroeg de basistoelage van 100 000 op 150 000 frank te brengen.
 Het bedrag van 200 000 frank dat wij thans vooropstellen vloeit alleen voort uit de inflatie en het feit dat dit decreet pas in 1976 van toepassing zal zijn. Bijgevolg is dat bedrag te rechtvaardigen.
 Het heeft geen enkel belang voor de grote jeugdorganisaties die miljoenentoelagen krijgen van grote economische instellingen, maar het is van groot belang voor de kleinere jeugdbewegingen die daardoor een gedeelte van hun vaste werkingskosten moeten subsidiëren. Het is dus in het kader van de zekerheid waarover mevrouw de Minister heeft gesproken, en door het feit dat de jeugdorganisaties door dit decreet in de mogelijkheid moeten worden gesteld om op langere termijn te plannen, dat wij hebben voorgesteld die basistoelage op 200 000 frank te brengen.

De Voorzitter: Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op het spreekgestoelte*): Mijnheer de Voorzitter, wij zijn het eens met de heer Adriaensens wanneer hij zegt dat de kleinere jeugdbewegingen moeten worden gestimuleerd en meer voordelen moeten krijgen dan de grotere. Door de basistoelage van 100 000 frank op 200 000 frank te brengen zou de bevoordeling van de kleine jeugdbewegingen echter al te zwaar uitvallen. Dit werd reeds in de commissie bewezen en deze bewijzen werden gestaafd met cijfers waarin blijkt dat deze kleine jeugdbewegingen nu reeds besparingen kunnen doen op de subsidies die zij krijgen.

De Voorzitter: Wij stemmen over het amendement van de heer Adriaensens. Wordt de naamstemming gevraagd ? (*Twaalf leden staan op*)

Wij gaan over tot de naamstemming over dit amendement van de heer Adriaensens.

169 leden namen deel aan de stemming.

57 leden antwoordden JA.

110 leden antwoordden NEEN.

2 leden hebben zich ONTHOUDEN.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Nauwelaerts-
Adriaensens J. (Mw.)	Thues J. (Mw.)
Anciaux V.	Olaerts J.
Baert F.	Peeters Paul
Belmans J.	Persyn W.
Blancquaert Francois	Raskin E.
Boel H.	Rombaut L.
Boeykens G.	Sels L.
Bogaerts August	Somers J.
Bouwens E.	Temmerman G.
Carpels O.	Tobback L.
Cools B.	Valkeniers J.
Coppens E.	Van Bogaert E.
Coppieters M.	Van Daele D.
De Beul A.	Vandekerckhove Rik
de Bruyne H.	Vandemeulebroucke J.
De Facq E.	Vandenhove M.
De Kegel G. (Mw.)	Van der Elst F.
De Wulf Roger	Vandezande R.
Ghysbrecht P.	Van Geyt L.
Goemans H.	Van Grembergen P.
Jorissen W.	Vanhaegendoren M.
Julliams I. (Mw.)	Van In G.
Kuijpers W.	Van Leemputten R.
Laridon A.	Van Lent A.
Maes Nelly (Mw.)	Van Ooteghem O.
Maes Robert	Vansteenkiste Emiel
Mangelschots J.	Vansteenkiste Luc
Mattheyssens R.	Verspeeten A.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.	Cuvelier E.
Bascour J.	Daems Jean
Bertels L.	Daems Joseph
Blanckaert Karel	d'Alcantara A.
Bode M.	De Backer-
Boey F.	Van Ocken H. (Mw.)
Bogaert Albert	De Bondt F.
Bonnel R.	De Clercq Constant
Bourgeois A.	De Clercq Paul
Buchmann J.	Declercq Tijn
Cantillon L.	De Croo H.
Claes Albert	Degrève L.
Claeys Dries	De Kerpel P.
Claeys Walter	Demeester-
Coens D.	De Meyer W. (Mw.)
Cooreman E.	Demey O.
Coucke M.	Deneir A.
Craeybeckx-	De Paepe P.
Orij G. (Mw.)	De Seranno J.

De Vidts P.	Poma K.
De Vlies P.	Poortmans P.
Devos G. (Mej.)	Rolin Jaquemyns R.
De Winter A.	Rutten M.
Dewulf Maurice	Smeers T.
D'Haeyer R.	Smets A.
D'Hondt-Van	Smitt C. (Mej.)
Opdenbosch P. (Mw.)	Staels-Dompas N. (Mw.)
Diegenant A.	Steyaert H. (Mej.)
Dupont A.	Suykerbuyk H.
Dupré J.	Swaelen F.
Février S.	Tanghe F.
Flamant E.	Tindemans L.
Geens G.	Uyttendaele R.
Gerits J.	Vanackere L.
Gheysen R.	Van Canneyt J.
Gijs R.	Vandamme F.
Grootjans F.	Vandekerckhove Rob.
Henckens J.	Vandenabeele A.
Hulpiau R.	Van der Aa M.
Kelchtermans L.	Vanderborgh F.
Kempinaire A.	Vanderpoorten H.
Keuleers J.	Vandewiele M.
Lagae A.	Van Geel J.
Lavens A.	Vangronsveld F.
Lecluyse R.	Vankeirsbilck E.
Leemans E.	Van Mechelen F.
Lenkens J.	Vannieuwenhuyze R.
Leynen H.	Van Rompaey R.
Lindemans L.	Verberckmoes F.
Martens Wilfried	Verbist A.
Mesotten W.	Verhaegen Guido
Monard G.	Verhaegen Joris
Nauwelaers L.	Verleysen W.
Olivier M.	Verroken J.
Otte R.	Waltniel L.
Pede J.	Wijnen F.
Peeters Renaat	Willems G.

ONTHOUDEN hebben zich :

J. Ramaekers | B. Van Hoorick

De Voorzitter: Artikel 6 is dus aangenomen.

Art. 7

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5 komen voor subsidiëring in aanmerking de salarissen van enerzijds leden van het pedagogisch personeel met beleids- en opvoedingsverantwoordelijkheid en anderzijds leden van het administratief personeel voor zover het betreft, personeelsleden met landelijke verantwoordelijkheid belast.

§ 2. Voor de jeugdverenigingen die een eerste maal genieten van de toepassing van dit decreet komen voor betoelaging in aanmerking maximum 3 personeelsleden indien ze minder dan 5 personeelsleden in dienst hebben ; maximum 4 indien ze minder dan 9 personeelsleden in dienst hebben ; maximum 6 in-

dien ze meer dan 8 personeelsleden in dienst hebben.

De daaropvolgende jaren kan het aantal **betoelaagde** personeelsleden jaarlijks met maximum twee verhoogd worden.

93. De Koning bepaalt, nadat hij de Nederlandstalige Jeugdraad heeft gehoord, de aard van de diploma's of andere bekwaamheidsbewijzen waarvan de personeelsleden naar gelang hun functie houder moeten zijn, of de bewijzen van beroepservaring die zij dienen over te leggen opdat de verenigingen uit hoofde van deze documenten toelagen zouden kunnen ontvangen.

§4. De Koning bepaalt, nadat hij de Nederlandstalige Jeugdraad heeft gehoord, het maximum aantal voor subsidiëring in aanmerking komende leden van het administratief personeel in verhouding tot het aantal leden van het pedagogisch personeel.

De Voorzitter: In artikel 7 is een vormverbetering aan te brengen. In paragraaf 2, 2e lid van dit artikel wordt het woord „betoelaagde” vervangen door het woord gesubsidieerde. Akkoord ? (*Instemming*)
Op dit artikel zijn er twee amendementen van de heer Vanhaegendoren waarvan het eerste luidt als volgt :

„§ 1 van dit artikel vervangen door wat volgt :
„Onverminderd de bepalingen van artikel 5 komen tot einde 1977 voor subsidiëring in aanmerking de salarissen van enerzijds leden van het pedagogisch personeel met beleids- en opvoedingsverantwoordelijkheid belast en, anderzijds, leden van het administratief personeel met landelijke verantwoordelijkheid voor zoverre zij per 1 januari 1976 in dienst zijn of later ter vervanging van deze personeelsleden zijn aangeworven en zulks met in totaal een maximum van drie voor verenigingen die minder dan 5 personeelsleden in dienst hebben ; maximum 4 indien ze minder dan 9 personeelsleden in dienst hebben; maximum 6 indien ze meer dan 8 personeelsleden in dienst hebben.”

Het tweede luidt:

„§2 van dit artikel vervangen door wat volgt :
„Vanaf de subsidiëring voor 1978 worden de normen tot aanpassing van het aantal te subsidiëren personeelsleden aan het aantal leden en afdelingen en aan de gepresteerde activiteiten door de Koning bepaald na advies van de Nationale Jeugdraad. Dit advies wordt verstrekt binnen zes maand nadat erom gevraagd wordt.”

De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vanhaegendoren (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, Dames en Heren, het artikel 7 is wellicht het kernpunt van het decreet want het handelt over de subsidiëring voor het betalen van de salarissen van het personeel. Het is evident dat wij voor wat het stafpersoneel van nationale organisaties betreft de richting uit moeten van de deskundigheid. Dit lijdt geen enkele twiifel.

Uit wat hier reeds werd gezegd mag niet worden afgeleid dat wij van dit beginsel zouden willen afwijken.

Het betreft het aantal vrijgesteld deskundig personeel.

Het lijdt geen twiifel — en dat is de draagwijdte van paragraaf 1 van de nieuwe formulering — dat functionarissen of stafmedewerkers die nu in dienst zijn, een waarborg moeten krijgen voor een redelijke periode. Wij vinden het echter niet aanvaardbaar dat bijna automatisch een vermeerdering van het personeel jaar na jaar vanzelfsprekend wordt. Wij vinden het als het ware een averechtse futurologie dat men veronderstelt dat alle bewegingen altijd zullen groeien. Het kan toch zijn dat een beweging regressief wordt.

Praktisch is de minister niet gewapend om in dat geval de sociale consequenties van een dergelijke spijtige evolutie op te vangen. Vandaar dat wij het zouden willen overlaten aan de Koning, omdat het een technische aangelegenheid is, om een zinnige verhouding uit te stippelen tussen de activiteiten te velde en het stafpersoneel. Vandaar mijn tweede amendement.

Er moet toch een middel kunnen worden gevonden om dergelijke verhouding vast te leggen. Een middel heeft de minister reeds verworpen. Zij mag mij niet kwalijk nemen dat ik herinner aan wat ik in mijn exposé zei : ze drijft de zedigheid zo ver dat ze het aantal leden niet kennen wil. Het aantal leden zou nochtans een van de elementen kunnen zijn en bij koninklijk besluit zouden verschillende elementen kunnen worden gevonden die toelaten de personeelskosten in verhouding te brengen tot het werkelijke basiswerk. (*Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter: Mevrouw de Minister heeft het woord.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden: Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, wij delen de bezorgdheid van de heer Vanhaegendoren en vinden het eveneens ondenkbaar dat een vereniging zich zou in stand houden met een personeelsbezetting doch zonder werking.

Anderzijds is het duidelijk dat een onverantwoorde personeelsuitbreiding moet kunnen worden tegengegaan.

Wij hebben getracht dit tegen te gaan, met succes dunkt me, in artikel 8 en artikel 14. Artikel 8 regelt de toelage voor het personeel. Voor een eerste tewerkgestelde is een eigen uitkering voorzien van 10%, voor een tweede tewerkgestelde 25%, voor een derde tewerkgestelde 50%. Wij veronderstellen dat dit een zeer zware rem betekent, vermits een zeer aanzienlijke uitgave wordt verwacht van de vereniging waartoe ze niet onbezonnen zal besluiten. Wanneer voor haar een personeelslid dat ze zelf

gedeeltelijk moet bezoldigen niet nuttig is, zal zij dit niet in dienst houden.

Artikel 14 legt de minimumverhouding vast tussen werkingskosten en personeelsuitgaven. Bij personeelsuitgaven die bijvoorbeeld 2 miljoen bereiken, wat overeenstemt met 5 personeelsleden, worden reeds werkingsuitgaven van 600 000 frank verondersteld.

Wij menen dat die twee bepalingen voldoende zijn om een niet geordende aangroei van personeel af te remmen. (*Applaus op de banken van de C. V.P. en van de P. V. V.*)

De Voorzitter : Mijnheer Vanhaegendoren, kunt u ermee akkoord gaan dat wij één stemming houden over uw twee amendementen?

De heer M. Vanhaegendoren : Dat spreekt vanzelf, Mijnheer de Voorzitter, want ze vormen één geheel. Het betreft een nieuwe formulering van artikel 7.

De Voorzitter : Wordt de naamstemming gevraagd ? (*Twaalf leden van de Volksunie staan op*) Wij gaan over tot de naamstemming over de twee amendementen van de heer Vanhaegendoren.

Uitslag van de stemming:

160 leden namen deel aan de stemming.

31 leden antwoordden JA.

129 leden antwoordden NEEN.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.	Raskin E.
Baert F.	Sels L.
Belmans J.	Somers J.
Blancquaert François	Valkeniers J.
Bouwens E.	Vandekerckhove Rik
Coppieters M.	Vandemeulebroucke J.
De Beul A.	Van der Elst F.
De Kegel G. (Mw.)	Vandezande R.
Goemans H.	Van Grembergen P.
Jorissen W.	Vanhaegendoren M.
Kuijpers W.	Van In G.
Maes Nelly (Mw.)	Van Leemputten R.
Maes Robert	Van Ooteghem O.
Mattheyssens R.	Vansteenkiste Emiel
Peeters Paul	Vansteenkiste Luc
Persyn W.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaenssens H.	Bogaert Albert
Adriaenssens J. (Mw.)	Bogaerts August
Akkermans P.	Bonnell R.
Bascour J.	Bourgeois A.
Bertels L.	Buchmann J.
Blanckaert Karel	Cantillon L.
Bode M.	Carpels O.
Boel H.	Claeys Dries
Boey F.	Claeys Walter
Boeykens G.	Coens D.

Cools B.	donard G.
Cooreman E.	rJauwelaerts-
Coppens E.	Thues J. (Mw.)
Coucke M.	Xivier M.
Craeybeckx-	Xte R.
Orij G. (Mw.)	Jede J.
Cuvelier E.	teeters Renaat
Daems Jean	oma K.
Daems Joseph	oortmans P.
d'Alcantra A.	Xamaekers J.
De Backer-	Rolin Jaecquemyns R.
Van Ocken H. (Mw.)	Rombaut L.
De Bondt F.	Rutten M.
De Clercq Constant	Smeers T.
De Clercq Paul	Smets A.
Declercq Tijn	Smitt C. (Mej.)
De Croo H.	Staels-Dompas N.@Iw >
De Kerpel P.	Steyaert H. (Mej)
Demeester-	Suykerbuyk H.
De Meyer W. (Mw.)	Swaelen F.
Demey O.	Tanghe F.
Deneir A.	Temmerman G.
De Paepe P.	Tindemans L.
De Seranno J.	Tobback L.
De Vidts P.	Uyttendaele R.
De Vlies P.	Vanackere L.
De Winter A.	Van Bogaert E.
Dewulf Maurice	Van Canneyt J.
De Wulf Roger	Van Daele D.
D'Haeyer R.	Vandamme F.
D'Hondt-Van	Vandekerckhove Rob.
Opdenbosch P. (Mw.1	Vandenabeele A.
Diegenant A.	Vandenhove M.
Dupont A.	Van der Aa M.
Dupré J.	Vanderborcht F.
Flamant E.	Vanderpoorten H.
Geens G.	Vandewiele M.
Gerits J.	Van Geel J.
Gheysen R.	Van Geyt L.
Gijs R.	Vangronsveld F.
Grootjans F.	Van Hoorick A.
Henckens J.	Vankeirsbilck E.
Hulpiau R.	Van Lent A.
Julliams 1. (Mw.)	Van Mechelen F.
Kelchtermans L.	Vannieuwenhuyze R.
Kempinaire A.	Van Rompaey R.
Keuleers J.	Verberckmoes F.
Lagae A.	Verbist A.
Lavens A.	Verhaegen Guido
Lecluyse R.	Verhaegen Joris
Leemans E.	Verleysen W.
Lenssens J.	Verroken J.
Leynen H.	Verspeeten A.
Lindemans L.	Waltniel L.
Mangelschots J.	Wijnen F.
Martens Wilfried	Willems G.
Mesotten W.	

De Voorzitter : De amendementen zijn niet aangenomen.

Dus is artikel 7 aangenomen.

Art. 8

§ 1. De toelage voor salarissen wordt berekend op het brutosalair en het vakantiegeld van het personeelslid vermeerderd met de bijdrage die de werkgever dient te storten in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen. Het in aanmerking komende salair mag evenwel niet hoger zijn dan de wedde zoals bepaald in de weddeschaal van een bestuurssecretaris bij het Rijk.

De toelage bedraagt, voor zover het personeelsleden betreft als bedoeld in artikel 7, eerste paragraaf:

a) voor het eerste personeelslid 90 procent van het bedrag bepaald in het eerste lid van onderhavig artikel ;

b) voor het tweede personeelslid 75 procent van bedoeld bedrag ;

c) voor het derde personeelslid en de volgende personeelsleden 50 procent van het bedoelde bedrag.

§ 2. De aan de gesubsidieerde personeelsleden door de betrokken verenigingen uitgekeerde brutosalariissen moeten ten minste gelijk zijn aan de voor hen toegekende subsidie.

— **Aangenomen.**

Art. 9

Onverminderd de bepalingen van artikel 5 worden de volgende werkingskosten voor 75 procent gesubsidieerd :

1. Uitgaven met betrekking tot het uitgeven van tijdschriften of publikaties die ten minste viermaal per jaar verschijnen, na aftrek van de inkomsten voortvloeiend uit het opnemen van publiciteit;

2. Uitgaven die voortvloeien uit de aanmaak van drukwerken, te weten circulaire, brochures, rapporten, nota's, briefomslagen en postpapier ;

3. Secretariaatskosten, te weten huur, telefoon, briefport, verzendingskosten en bureelbenodigdheden ;

4. Reiskosten voortvloeiend uit opdrachten namens de vereniging uitgevoerd door personeelsleden of bestuursleden met landelijke verantwoordelijkheid belast, voor zover het reizen betreft binnen de Beneluxlanden ;

5. Uitgaven voortvloeiend uit andere buitenlandse reizen met een verplichtend karakter zoals internationale congressen, studiedagen en studiereizen. Voor de berekening van de subsidie komen per reis alleen de reiskosten in aanmerking en dit voor maximum 3 personen.

De Koning bepaalt, nadat hij de Nederlandstalige Jeugdraad heeft gehoord, een maximumbedrag dat per initiatief voor subsidiëring in aanmerking komt ;

6. Kosten voortvloeiend uit de verplichting een verzekering af te sluiten die de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt.

De Voorzitter : Als vormverbetering wordt voorgesteld in nummer 3 van dit artikel het woord „bureelbenodigdheden” te vervangen door het woord „kantoorbehoeften”.

Akkoord ? (Instemming)

Op dit artikel is er een amendement van de heer Vanhaegendoren dat luidt als volgt:

Aan dit artikel een nummer 7 (nieuw) toevoegen dat luidt als volgt:

„7. De verzekeringskosten en de kosten van gerechtsdeurwaarder bij toepassing van artikel 2, §2, A, 6 en 8”.

De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vanhaegendoren: Mijnheer de Voorzitter, dit amendement heeft geen zin meer wegens de verwerping van het vorige.

— **Het amendement wordt ingetrokken.**

De Voorzitter : Geen andere opmerkingen? (*iVeen*)
Dan is artikel 9 aangenomen.

Art. 10

Indien de uitgaven bedoeld in artikel 9 het bedrag van de in artikel 6 gestelde basistoelage niet overtreffen, wordt deze niet toegekend.

— **Aangenomen.**

Art. 11

Onder kadervorming wordt verstaan de samenhangende opleiding en begeleiding van verantwoordelijken en toekomstige verantwoordelijken die belast zijn met het animeren van jeugdverenigingen op de verschillende niveaus.

— **Aangenomen.**

Art. 12

De vorming van verantwoordelijken georganiseerd door de erkende jeugdverenigingen moet, om gesubsidieerd te kunnen worden, aan de volgende vereisten voldoen :

1. Bestemd zijn voor verantwoordelijken en toekomstige verantwoordelijken werkzaam in ten minste één arrondissement van het Nederlandse taalgebied of van het arrondissement Brussel-Hoofdstad ;

2. Gevolgd zijn door een aantal deelnemers waarvan het minimum en het maximum overeenkomen met het aantal dat de minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort bepaalt, na het advies van de Nederlandstalige Jeugdraad te hebben ingewonnen;

3. Een minimumduur hebben die de minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort bepaalt, na het advies van de Nederlandstalige Jeugdraad te hebben ingewonnen.

De Voorzitter: Dames en Heren, aan de tekst van dit artikel moeten wij nog enkele verbeteringen aanbrengen.

In het eerste lid van dit artikel moet het woord „verantwoordelijken” worden vervangen door „verantwoordelijke personen”.

In punt 1 van dit artikel moeten de woorden „verantwoordelijken en toekomstige verantwoordelijken” worden vervangen door „verantwoordelijke en toekomstig verantwoordelijke personen”.

In punt 2 moet „gevolgd zijn” vervangen worden door „gevolgd worden”.

Is de Raad het daarmee eens ? (*Instemming*)

Dus is artikel 12 aangenomen.

Art. 13

Onverminderd de bepalingen van artikel 5 worden volgende kosten voor 75 procent gesubsidieerd:

1. Honoraria en reiskosten van lesgevers en medewerkers ;
2. Huur en gebruik van lokalen en apparaten;
3. Documentatie en didactisch materiaal;
4. Verblijfskosten van de leidinggevende personen en deelnemers met een maximum van 250 F per etmaal. Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het algemeen indexcijfer van de kleinhandelsprijzen. De Koning bepaalt, na het advies van de Nederlandse Jeugdraad te hebben ingewonnen de maximumbedragen die voor subsidiëring in aanmerking komen.

— **Aangenomen.**

Art. 14

Indien de uitgaven bedoeld in artikel 7 en 8 meer dan 75 procent uitmaken van de totale uitgaven, wordt de rijkstoelage voor eerstvermelde uitgaven berekend op het bedrag dat 75 procent van de totale uitgave niet overschrijdt.

— **Aangenomen.**

Art. 15

Het totale bedrag van de toelage die aan een jeugdvereniging wordt toegekend kan niet worden verminderd op grond van de verhouding tussen ontvangsten en uitgaven over het werkingsjaar waarvoor de toelage wordt verleend voor zover het batig saldo besteed wordt of besteed zal worden voor de feitelijke doeleinden van de jeugdvereniging.

— **Aangenomen.**

Art. 16

§ 1. De Koning bepaalt, na het advies van de Nederlandstalige Jeugdraad te hebben ingewonnen, de regels in verband met het indienen van de aanvragen, de wijze waarop de jeugdverenigingen verslag zullen uitbrengen over de werking en de wijze waar-

op de uitbetaling van de toelagen zal gebeuren.

§ 2. Tijdens het eerste kwartaal van het werkingsjaar wordt een voorschot uitbetaald, dat bestaat uit : de basistoelage, een toelage voor de salarissen en een toelage voor de vorming van de verantwoordelijken. Dit voorschot is gelijk aan het bedrag dat als subsidie voor genoemde elementen in het voorafgaande jaar toegekend werd.

De Voorzitter: In paragraaf 2 van dit artikel moet het woord „verantwoordelijken” worden vervangen door „verantwoordelijke personen”.

Is de Raad het daarmee eens ? (*Instemming*)

Dus is artikel 16 aangenomen.

De Voorzitter : De heer Vanhaegendoren stelt voor een artikel 16bis (nieuw) in te voegen dat luidt als volgt :

„Personen die gedurende vijf achtereenvolgende jaren voltijds in dienst van een in toepassing van dit decreet erkende organisatie hoofdverantwoordelijkheid of educatieve verantwoordelijkheid hebben gedragen verwerven een recht op benoeming bij voorrang in overheidsdienst indien zij niet ouder zijn dan 40 jaar.

De modaliteiten van toepassing van dit artikel worden bepaald door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. ”

De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vanhaegendoren (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, dit artikel strekt ertoe dat verantwoordelijke personen die gedurende vijf jaar in dienst hebben gestaan van een vereniging die onder toepassing valt van dit decreet, een recht verwerven op een staatsbetrekking indien die dienst niet wordt voortgezet.

De meeste jeugdbewegingen oordelen op een bepaald moment dat de leden van de landelijke staf niet meer jeugdig genoeg zijn om hun functie te vervullen. Deze personen kunnen over het algemeen worden opgevangen in sociale organisaties, in de politiek of in het zakenleven. Voor sommigen onder hen kunnen zich echter problemen stellen. Men staat dan voor de keuze deze mensen in dienst te houden van de jeugdbeweging omdat zij elders geen werk vinden ofwel kan de gemeenschap oordelen dat die mensen ipso facto ingevolge een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, recht verwerven op een staatsbetrekking. (*Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter : De Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden : Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik betwist helemaal niet dat vele jeugdleiders deze mo-

gelijkheid zouden verdienen. Wij kunnen echter niet op dit voorstel ingaan omdat deze materie een wijziging veronderstelt van het statuut van het Rijkspersoneel, dat niet bij decreet kan worden geregeld.

De heer M. Vanhaegendoren : Ik dank mevrouw de Minister voor dit antwoord. Het onderstreept meteen de onvolkomenheid van de culturele autonomie. (*Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter: Wordt de naamstemming gevraagd ? (*Twaalf leden staan op*)

Dan gaan wij over tot de naamstemming over het amendement van de heer Vanhaegendoren.

156 leden namen deel aan de stemming.

31 leden antwoordden JA.

124 leden antwoordden NEEN.

Een lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.	Raskin E.
Baert F.	Sels L.
Belmans J.	Somers J.
Blancquaert Fr.	Valkeniers J.
Bouwens E.	Vandekerckhove Rik
Coppieters M.	Vandemeulebroucke J.
De Beul A.	Van der Elst F.
De Kegel G. (Mw.)	Vandezande R.
Goemans H.	Van Grembergen P.
Jorissen W.	Vanhaegendoren M.
Kuijpers W.	Van In G.
Maes Nelly (Mw.)	Van Leemputten R.
Maes Robert	Van Ooteghem O.
Mattheyssens R.	Vansteenkiste Emiel
Peeters Paul	Vansteenkiste Luc
Persyn W.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Claeys Walter
Adriaensens J. (Mw.)	Coens D.
Akkermans P.	Cools B.
Bascour J.	Cooreman E.
Bertels L.	Coucke M.
Blanckaert Karel	Craeybeckx-
Bode M.	Orij G. (Mw.)
Boel H.	Cuvelier E.
Boey F.	Daems Jean
Boeykens G.	Daems Joseph
Bogaert Albert	De Backer-
Bogaerts August	Van Ocken H. (Mw.)
Bonnell R.	De Bondt F.
Bourgeois A.	De Clercq Constant
Buchmann J.	Declercq Tjijl
Cantillon L.	De Croo H.
Carpels O.	De Kerpel P.
Claeys Dries	Demeester-

De Meyer W. (Mw.)	Ramaekers J.
Demey O.	Rolin Jaquemyns R.
Deneir A.	Rombaut L.
De Paepe P.	Rutten M.
De Seranno J.	Smeers T.
De Vidts P.	Smets A.
De Vlies P.	Smitt C. (Mej.)
De Winter A.	Staels-Dompas N. (Mw.)
Dewulf Maurice	Steyaert H. (Mej.)
De Wulf Roger	Suykerbuyk H.
D'Haeyer R.	Swaelen F.
D'Hondt-Van	Tanghe F.
Opdenbosch P. (Mw)	Temmerman G.
Diegenant A.	Tindemans L.
Dupont A.	Tobback L.
Dupré J.	Uyttendaele R.
Flamant E.	Vanackere L.
Geens G.	Van Bogaert E.
Gerits J.	Van Canneyt J.
Gheysen R.	Van Daele D.
Gijs R.	Vandamme F.
Grootjans F.	Vandekerckhove Rob.
Henckens J.	Vandenabeele A.
Hulpiau R.	Vandenhove M.
Julliams I. (Mw.)	Van der Aa M.
Kelchtermans L.	Vanderborcht F.
Kempinaire A.	Vanderpoorten H.
Keuleers J.	Vandewiele M.
Lagae A.	Van Geel J.
Lavens A.	Vangronsveld F.
Lecluyse R.	Van Hoorick A.
Leemans E.	Vankeirsbilck E.
Lenssens J.	Van Lent A.
Leynen H.	Van Mechelen F.
Lindemans L.	Vannieuwenhuyze R.
Mangelschots J.	Van Rompaey R.
Martens Wilfried	Verberckmoes F.
Mesotten W.	Verbist A.
Monard G.	Verhaegen Guido
Nauwelaers L.	Verhaegen Joris
Olivier M.	Verleysen W.
Otte R.	Verroken J.
Pede J.	Verspeeten A.
Peeters Renaat	Waltniel L.
Poma K.	Wijnen F.
Poortmans P.	Willems G.

ONTHOUDEN heeft zich: L. Van Geyt.

De heer L. Van Geyt: Ik heb mij onthouden uit sympathie voor de draagwijdte van het amendement. Ik heb er echter niet voor gestemd omdat het, zoals mevrouw de Minister heeft uitgelegd, niet wettelijk is in de huidige omstandigheden.

De Voorzitter : De heer Vanhaegendoren stelt voor een artikel 16 ter (nieuw) in te voegen dat luidt als volgt :

„De kredieten nodig voor de uitvoering van dit decreet worden als even onaantastbaar beschouwd als

de kredieten bestemd voor de werkingskosten van de Staat."

De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

De heer M. Vangaegendoren (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, Dames en Heren, dit is wel het meest verstrekkende amendement. Hierin wordt voorgesteld dat de kredieten die nodig zijn voor de uitvoering van dit decreet niet zouden zijn wat men in het Nederlands noemt „gunstsubsidies” maar, zoals het in het nieuw artikel wordt genoemd „onaantastbare kredieten”, even onaantastbaar als die welke bestemd zijn voor de werkingskosten van de Staat. Dat betekent dus dat wij voor het jeugdwerk in plaats van de gunstsubsidie vaste bijdragen zouden inschrijven.

Hoewel wij niet akkoord gaan met de wijze waarop de subsidiëring in dit decreet geschiedt en wij het decreet onvolledig vinden, menen wij dit toch nu reeds als een beginsel te moeten voorstellen. (*Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter : De Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden: Mijnheer de Voorzitter, het zou natuurlijk wel prettig zijn mochten er onaantastbare kredieten worden toegekend. Alles bij elkaar genomen, vind ik echter dat de huidige regeling gunstiger is. Nu legt de overheid in samenspraak met de jeugdverenigingen de noden en behoeften vast, waardoor beide partijen gezamenlijk verantwoordelijkheid dragen.

De Voorzitter : Wordt de naamstemming gevraagd ? (*Twaalf leden staan op*)

Wij gaan over tot de naamstemming over het amendement van de heer Vanhaegendoren.

Uitslag van de stemming:

151 namen deel aan de stemming.

42 hebben geantwoord: JA.

108 hebben geantwoord: NEEN.

2 hebben zich ONTHOUDEN.

Bijgevolg is het amendement van de heer Vanhaegendoren niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Bouwens E.
Adriaensens J. (Mw.)	Carpels O.
Anciaux V.	Cools B.
Baert F.	Coppieters M.
Belmans J.	De Beul A.
Blancquaert François	De Kegel G. (Mw.)
Boel H.	De Wulf Roger
Bogaerts August	Goemans H.

Jorissen W.
Julliams I. (Mw?)
Maes Nelly (Mw.)
Maes Robert
Mattheyssens R.
Peeters Paul
Persyn W.
Raskin E.
Rombaut L.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Van Daele D.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Bascour J.
Bertels L.
Blanc kaert Karel
Bode M.
Boel H.
Bogaert Albert
Bonnell R.
Bourgeois A.
Buchmann J.
Cantillon L.
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Cooreman E.
Coucke M.
Craeybeckx-
Orij G. (Mw.)
Cuvelier E.
Daems Jean
Daems Joseph
De Backer-
Van Ocken H. (Mw.)
De Bondt F.
De Clercq Constant
De Clercq Paul
Declercq Tjil
De Croo H.
De Kerpel P.
Demeester-
De Meyer W. (Mw.)
Demey O.
Deneir A.
De Paepe P.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
De Winter A.
Dewulf Maurice
D'Haeyer R.
D'Hondt-Van
Opdenbosch P. (Mw)
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.

Vande kerckhove Ri k
Vandemeulebroucke J.
Vandenhove M.
Van der Elst F.
Vandezande R.
Van Geyt L.
Van Grembergen P.
Vanhaegendoren M.
Van In G.
Van Leemputten R.
Van Ooteghem O.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc

Flamant E.
Geens G.
Gerits J.
Ciheysen R.
Gijss R.
Jrootjans F.
Henckens J.
Hulpiau R.
Kelchtermans L.
Kempinaire A .
Keuleers J.
Lagae A.
Lavens A.
Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Leynen H.
Lindemans L.
Mangelschots J.
Martens Wilfried
Mesotten W.
Monard G.
Nauwelaers L.
Olivier M.
Otte R.
Peeters Renaat
Poma K.
Poortmans P.
Rolin Jaequemyns R.
Rutten M.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Staels-Dompas N.(Mw.)
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Tindemans L.
Uyttendaele R.
Vanackere L.
Van Bogaert E.
Van Canneyt J.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rob.

Vandenabeele A.	Van Rompaey R.
Van der Aa M.	Verberckmoes F.
Vanderborcht F.	Verbist A.
Vanderpoorten H.	Verhaegen Guido
Vandewiele M.	Verhaegen Joris
Van Geel J.	Verleysen W.
Vangronsveld F.	Verroken J.
Vankeirsbilck E.	Verspeeten A.
Van Lent A.	Waltiel L.
Van Mechelen F.	Wijnen F.
Vannieuwenhuyze R.	Willems G.

ONTHOUDEN hebben zich :
Ramaekers J. (Van Hoorick B.

De Voorzitter : Ik veronderstel dat de leden die zich hebben onthouden dit hebben gedaan om de reeds vroeger opgegeven reden. (*Instemming*)

Art. 17

Iedere gesubsidieerde vereniging dient mede te werken aan door of namens de minister ingestelde onderzoeken die gericht zijn op evaluatie van de werkzaamheden of de bedrijfsvoering van jeugdwerk.

— **Aangenomen.**

Art. 18

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1976. Bij overgangsmaatregel blijven de thans vigerende criteria, goedgekeurd door de minister die de Nederlandse cultuur in zijn bevoegdheid heeft, op advies van de Nederlandstalige Jeugdraad, van toepassing.

De Voorzitter: Bij dit artikel wordt een vormwijziging voorgesteld, namelijk de woorden „die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft” te vervangen door „tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort”. (*Instemming*)
De heer Renaat Peeters heeft het woord.

De heer Renaat Peeters: Mijnheer de Voorzitter, bij de bespreking van verscheidene artikelen van dit ontwerp werd beslist het woord „verantwoordelijken” te vervangen door „verantwoordelijke personen”. Ik meen dat dit voorstel tot wijziging uitgaat van de diensten van de Cultuurraad. Ik maak voorbehoud voor die tekstwijziging omdat „verantwoordelijken” een concreet begrip is in de betrokken milieus. Het zou verwarring scheppen die term te veranderen in „verantwoordelijke personen”. Ik stel derhalve voor de oorspronkelijke term, „verantwoordelijken” overal te behouden.

De Voorzitter: Mijnheer Peeters, bij ieder artikel werd die vormwijziging aangekondigd en die kreeg telkens de instemming van de vergadering.

De heer Renaat Peeters: Mijnheer de Voorzitter, aan de door de Commissie aangenomen tekst werden eigenlijk een aantal fundamentele wijzigingen aangebracht.

In de betrokken middelen voor het jeugdbeleid en ook bij de organisaties voor volwassenen behoort het woord „verantwoordelijken” tot het vakjargon. Daarom stel ik voor die term te behouden.

De Voorzitter : De vergadering was het erover eens dat er inhoudelijk niets aan het ontwerp werd gewijzigd en dat het hier alleen maar ging om een vormwijziging. (*Instemming*)
De heer Vanhaegendoren heeft het woord.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Verklaring vóór de stemming

De heer M. Vanhaegendoren (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, Dames en Heren, ik zal me bij de stemming onthouden.

Ik zal niet tegen stemmen omdat de sociale stabiliteit van de stafmedewerkers van de centrales mij ter harte gaat. Uit mijn amendement strekkende tot inlassing van een artikel lóter blijkt dat ik ze zou willen vergroten.

Ik heb niet voor gestemd om de aandacht te vestigen op de onvolkomenheden van het decreet die ik heb uiteengezet.

Onze fractie zal het decreet echter goedkeuren alhoewel wij nochtans betreuren dat het slechts een klein deeldecreeet is en geen decreet voor „de vorming en begeleiding van de jeugd buiten schoolverband”. Dat het zulks zou zijn, mag bij de goeie meente niet worden beweerd. Wij hopen dan ook dat dit decreet slechts voorlopig zal zijn en dat de Regering, de Cultuurraad en de Nederlandstalige Jeugdraad er ervaring zullen mee opdoen, om zo spoedig mogelijk te komen tot wat komen moet, nl. een algemene regeling van de overheidsbijdrage tot de vorming en de begeleiding van de jeugd buiten schoolverband. (*Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter: De heer Adriaensens heeft het woord.

De heer H. Adriaensens: Mijnheer de Voorzitter, onze fractie zal niet tegen dit decreet stemmen. Wij hebben tijdens de algemene bespreking reeds onderstreept dat wij menen dat een andere opvatting had moeten gelden, nl. dat men eerst het probleem globaal had moeten behandelen. Vermits nu het eerste decreet er is, zullen wij er ons niet tegen zetten. Wij hebben echter reeds op voldoende wijze in de Commissie onderstreept en ook zoeven tij-

dens de algemene bespreking dat dit decreet ons op verschillende gebieden geen voldoening schenkt. Daarom zal de socialistische fractie zich onthouden.

De Voorzitter: Wij gaan thans over tot de naamstemming over het gehele ontwerp van decreet.

Naamstemming

Uitslag van de stemming:

155 leden namen deel aan de stemming.

134 leden hebben geantwoord JA.

21 leden hebben zich ONTHOUDEN.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgemaakt.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Anciaux V.
Bascour J.
Belmans J.
Bertels L.
Blanckaert Karel
Blancquaert François
Bode M.
Boey F.
Bogaert Albert
Bonnell R.
Bourgeois A.
Bouwens E.
Buchmann J.
Cantillon L.
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Cooreman E.
Coppieters M.
Coucke M.
Craeybeckx-
Orij G. (Mw.)
Cuvelier E.
Daems Jean
Daems Joseph
De Backer-
Van Ocken H. (Mw.)
De Beul A.
De Bondt F.
De Clercq Constant
De Clercq Paul
Declercq Tjil
De Croo H.
Degrève L.
De Kegel G. (Mw.)
De Kerpel P.
Demeester-
De Meyer W. (Mw.)
Demey O.

Deneir A.
De Paepe P.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
De Winter A.
Dewulf Maurice
D'Haeyer R.
D'Hondt-Van
Opdenbosch P.
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Gijs R.
Goemans H.
Grootjans F.
Henckens J.
Hulpiau R.
Jorissen W.
Kelchtermans L.
Kempinaire A.
Keuleers J.
Kuijpers W.
Lagae A.
Lavens A.
Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Leynen H.
Lindemans L.
Maes Nelly (Mw.)
Maes Robert
Martens Wilfried
Mattheyssens R.
Mesotten W.
Monard G.

Nauwelaers L.
Olivier M.
Otte R.
Pede'J.
Peeters Paul
Peeters Renaat
Persyn W.
Poma K.
Poortmans P.
Raskin E.
Rolin Jaquemyns R.
Rutten M.
Sels L.
Smeers T.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Somers J.
Staels-Dompas N. (Mw)
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tanghe F.
Tindemans L.
Uyttendaele R.
Valkenier J.
Vanackere L.
Van Canneyt J.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rik

Vandekerckhove Rob.
Vandenabeele A.
Van der Aa M.
Vanderborcht F.
Van der Elst F.
Vanderpoorten H.
Vandewiele M.
Vandezande R.
Van Geel J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van In G.
Vankeirbilck E.
Van Leemputten R.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc
Verberckmoes F.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Verroken J.
Waltniel L.
Wijnen F.
Willems G.

ONTHOUDEN hebben zich :

Adriaensens H.
Adriaensens J. (Mw.)
Boel H.
Boeykens G.
Bogaerts August
Carpels O.
Claes Willy
Cools B.
De Wulf Roger
Julliams I. (Mw.)
Mangelschots J.

Ramaekers J.
Rombaut L.
Temmerman G.
Van Bogaert E.
Van Daele D.
Vandenhove M.
Van Geyt L.
Vanhaegendoren M.
Van Hoerick A.
Verspeeten A.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verzending

De Voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

- Voorstel van resolutie van de heer **H. Boel c.s.** betreffende de toestand in de BRT
Verzonden naar de Commissie voor radio en televisie.
- Voorstel van resolutie van de heer **L. Van Geyt** betreffende de toestand in de BRT

Verzonden naar de Commissie voor radio en televisie.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verzending

De Voorzitter: De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

- Voorstel van decreet van de heer **E. Bouwens** C.S. houden de inrichting van een voortdurende bijscholing van de leerkrachten door middel van schriftelijk onderwijs
Verzonden naar de Commissie voor onderwijs.
- Voorstel van decreet van de heer **B. Van Hoorick** C.S. houdende instelling van een Interuniversitair Overlegorgaan voor Polemologisch Onderzoek.
Verzonden naar de Commissie voor Onderwijs.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer L. Lindemans C.S. tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming — 28 (B.Z. 1974) — nrs. 1 (omslag) tot 3 ; 51 (1972-1973) — nrs. 1 en 2.

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer L. Lindemans C.S. tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

Ik stel u voor de algemene bespreking aan te vatten van het voorstel van decreet en ze eventueel te sluiten. De artikelsgewijze bespreking en de naamstemming zullen tijdens de volgende vergadering plaats hebben.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vankeirsbilck, rapporteur, heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Eerste Minister, mevrouw de Minister, geachte Collega's, namens de Commissie voor Taalwetgeving en Taalbescherming heb ik de eer verslag uit te brengen over het voorstel van decreet van de heer Lindemans tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

In dit verslag wil ik speciaal de volgende punten toelichten. Ik zal eerst een korte formulering geven van het doel van het decreet ; daarna de motivering die leidde tot het indienen van het voorstel, het advies uitgebracht door de Raad van State en tenslotte de bespreking en de stemming in de Commissie zelf. Uw Commissie heeft op 3 december 1974 het voorstel van de heer Lindemans samen met het amendement van de heer Bascour onderzocht in het licht van het advies uitgebracht door de Raad van State. Wat is het doel van het decreet? Dit voorstel van

decreet wil het taalgebruik regelen van de geneesheren en het personeel van de arbeidsgeneeskundige diensten werkzaam binnen de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

De motivering van het decreet geformuleerd door de heer Lindemans was de volgende.

Daar de arbeidsgeneeskundige diensten geen diensten zijn in de zin van artikel 1 § 2 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966, vallen zij niet onder toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het betreft hier immers diensten zoals vermeld in artikel 1 § 1 2° die echter niet onder het gezag van een openbare macht staan en wier activiteiten zich uitstrekken over het ganse nationale grondgebied.

Hieruit spruit een drievoudig nadeel voort:

1. De medische dossiers van het personeel van bedrijven gevestigd in het Nederlands taalgebied moeten niet in het Nederlands gesteld worden.
2. Er stellen zich dikwijls problemen in de interne verhoudingen tussen deze diensten en hun aangesloten bedrijven.
3. Er bestaat geen enkele waarborg betreffende de taalkennis van de geneesheren en de personeelsleden.

Wat was het advies van de Raad van State ?

Dit advies kan in essentie als volgt worden samengevat :

1. De Raad van State maakt een voorbehoud wat de inhoud van artikel 1 betreft. De plaats van vestiging is geen enkele waarborg voor het gebruik van de taal zoals opgelegd door het decreet van 19 juli 1973.
2. Een reële garantie terzake biedt echter de diplomavereiste omschreven onder artikel 2. De Cultuurraad is hier bevoegd op grond van artikel 59bis §3. van de grondwet. Tot het wezen van een taalregeling behoort immers het vaststellen van de waarborgen die de kennis en het gebruik van de opgelegde taal moeten veilig stellen.
3. Het voorstel is te strak waar het vooropstelt dat het bewijs van de kennis van het Nederlands maar kan geleverd worden door een Nederlandstalig diploma of studiegetuigschrift. Andere bewijsvormen van de kennis dienen in het voorstel opgenomen te worden.
4. Het voorstel van decreet is niet in tegenstrijd met de bepalingen van de Raad van de Europese Gemeenschappen met betrekking tot het vrij verkeer van de werknemers binnen de gemeenschap.
5. De inhoud van het voorstel dient herleid te worden tot een enig artikel, omdat het oorspronkelijk gestelde artikel 2 niet weerhouden moet worden vermits deze materie wordt geregeld door het decreet van 19 juli 1973 dat het gebruik der talen regelt in de sociale verhoudingen tussen de werkgevers en de werknemers.
6. Wat de vorm betreft geeft de Raad van State de voorkeur aan een autonoom decreet.

Hoe verliep nu de bespreking in de Commissie ?

We maken een onderscheid tussen het door de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid geformuleerde standpunt en de standpunten ingenomen door de commissieleden zelf.

Wat was ter zake het standpunt van de heer Minister ?

De vertegenwoordiger van de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid vestigde de aandacht van de commissie op de volgende twee elementen:

1. Dit decreet is enkel van toepassing wat de opdrachten van de arbeidsgeneeskundige diensten binnen de Nederlandse Cultuurgemeenschap betreft. Het heeft echter geen invloed op de organisatorische aard van de interbedrijfsgeneeskundige diensten, die weliswaar hun zetel hebben in de Nederlandse Cultuurgemeenschap, doch wier bevoegdheid zich over het nationale grondgebied uitstrekt.
2. Het toepassingsveld van dit decreet behelst enkel de kontakten van de arbeidsgeneesheren en het paramedisch en administratief personeel met de werkgevers en werknemers. Het niet maken van dit voorbehoud zou de arbeidsgeneesheren beletten het advies in te winnen van specialisten indien deze laatste Nederlandsonkundig zijn. Op dit punt zou het decreet een belemmering zijn voor een wetenschappelijke benadering bij de uitoefening van de arbeidsgeneeskunde.

Ten slotte, Dames en Heren, wat was het standpunt ingenomen door de Commissieleden zelf?

De indiener van het decreet sluit zich aan bij het advies van de Raad van State en bij de inhoud van het amendement van de heer J. Bascour.

De commissie gaat bij het opstellen van een nieuwe tekst uit van het opschrift en de tekst gesuggereerd door de Raad van State.

Als het tweede middel om te bewijzen dat men een werkelijke kennis van het Nederlands heeft, werd voorgesteld te verwijzen naar de bewoordingen van artikel 7 van het koninklijk besluit nr. IX van 30 november 1966. Overeengekomen werd dat een referentie naar de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 legistiek beter is, vandaar artikel 1 van het huidige decreet.

Het amendement van de heer J. Bascour wordt gesubamendeerd door de heer L. Rombaut. De termijn van 10 jaar wordt weggelaten en om misbruiken te voorkomen, wordt gezegd dat de overgangsmaatregel alleen geldt voor degenen die op het ogenblik van het inwerkingtreden van het decreet, houder zijn van een Franstalig diploma van doctor in de geneeskunde, doch van een Nederlandstalig humanioradiploma.

Deze beschouwing geeft aanleiding tot artikel 2 van het decreet.

In de commissie wordt erop gewezen dat het nieuwe decreet geenszins in strijd zal zijn met het vrije verkeer van werknemers binnen de Euromarkt.

vermits aan de onderdanen van de andere Lid-Staten een middel wordt verschaft om hun kennis van het Nederlands te bewijzen. Die kennis is trouwens onontbeerlijk voor hun beroepsuitoefening.

Uiteindelijk gaf de stemming in de Commissie dat het gehele voorstel van decreet eenparig werd aangenomen, bij drie onthoudingen.

Tot zover, waarde Collega's, het verslag namens de Commissie voor taalwetgeving en taalbescherming betreffende het voorstel van decreet van de heer Lindemans tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming. (**Applaus op de banken van de C. V.P. en de P. V. V.**)

De Voorzitter: De heer Vandezande heeft het woord.

De heer R. Vandezande (op het spreekgestoelte):

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Staatssecretaris, Dames en Heren, wanneer men van dit voorstel van decreet is uitgegaan dan heeft men daarbij een zeer duidelijke bedoeling gehad, namelijk het bereiken van de valorisatie van het Nederlandstalig diploma. Dat Nederlandstalig diploma moest overal gelden, in de sector zowel van de openbare diensten als van de geconsolideerde diensten. Aangezien het niet gaat over een geconsolideerde dienst heeft men geoordeeld dat men ook wat de taalkennis betreft maatregelen moest treffen.

In die zin ben ik het niet helemaal eens met de verslaggever, waar hij zegt dat het gaat over de toepassing van artikel 1, paragraaf 2, eerste lid. Ik ben eerder van oordeel dat men in feite niet had moeten legitimeren om een Nederlandstalig diploma te eisen. Ik ben het wel volledig eens met de zienswijze van de Raad van State die het opschrift van dit voorstel veranderd heeft in „voorstel houdende kennis van het Nederlands en hoe dit wordt vastgesteld”. Welnu, voor mij doet het er niet toe of dit decreet al dan niet noodzakelijk was. Het is in elk geval een verduidelijking van een betwisting, die tot dusver heeft bestaan en in die zin kan ik het helemaal toejuichen. Voortaan zullen dus de bedrijfsgeneeskundige en de interbedrijfsgeneeskundige diensten, die in het Vlaamse land of binnen het territoriaal ambtsgebied van de Nederlandse cultuurgemeenschap werkzaam zijn, ik bedoel dus de dokters en de verpleegsters, een diploma moeten hebben dat in het Nederlands is gesteld. In zoverre is mijn groep het eens met de bepalingen van het decreet, eveneens inzake de afwijking ten behoeve van personen die ingevolge het Verdrag van Rome en ingevolge de voorschriften van dit Verdrag inzake het vrije verkeer van personen en goederen, naar ons land toekomen.

Dit was overigens een suggestie van Raad van State, waarop wij ook ingegaan zijn maar ter zake waarvan wij ook de strengste formulering hebben uitgedacht namelijk die van de grondige kennis van het Nederlands, dat wil zeggen dezelfde kennis als

degene die de Belgen moeten bezitten.

Jammer genoeg — en dit is een spijtig verschijnsel — heeft men gemeend te moeten afwijken in een onbeperkte mate om die personen die houder waren van een diploma van het middelbaar onderwijs in het Nederlands, doch hoger onderwijs in het Frans hadden gedaan, ook toe te laten tot de **bedrijfsgeneeskundige** en **interbedrijfsgeneeskundige** diensten op voorwaarde dat zij op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet aan de geëiste voorwaarden voldeden. Dit is naar ons gevoel heel jammer, in die zin dat men op een onbeperkte wijze de sluis openzet voor allerlei misbruiken. Ik was dan ook zo vrij daaromtrent een amendement in te dienen.

Ik zal dit amendement hier niet toelichten, want bij de artikelsgewijze bespreking krijg ik daartoe nog de gelegenheid.

Mijnheer de Staatssecretaris, Dames en Heren, ik ben ervan overtuigd dat u dit amendement zult aanvaarden, omdat u zeker en vast niet het inzicht hebt af te bouwen wat u in artikel 1 hebt opgebouwd.

Verder wens ik er de aandacht op te vestigen dat de verslaggever zich vergist wanneer hij vermeldt dat er drie onthoudingen waren, terwijl er integendeel drie tegenstemmers waren.

De heer E. Vankeirsbilck: De stemming over het geheel van dit voorstel van decreet was een eenparig aanvaarden met drie onthoudingen. Ik heb niet gesproken over de artikelsgewijze stemming.

De heer R. Vandezande : Excuseer mij, Mijnheer Vankeirsbilck, dan heb ik u verkeerd begrepen. Inzake artikel 2 heeft onze fractie tegengestemd. Verder, mijnheer de Staatssecretaris, Dames en Heren, wou ik nog op het volgende wijzen, persoonlijk vind ik het van ondergeschikt belang, maar ik wil er toch wel even de nadruk op leggen.

Op een bepaald ogenblik heeft de afgevaardigde van de Minister een allusie gemaakt op specialisten waarop beroepsartsen een beroep zouden kunnen doen; dat het vanzelf spreekt dat dit op dit decreet niet van toepassing zou zijn.

Ik laat deze verklaring voor de Minister. Het is alleszins duidelijk dat de tekst van het decreet moet primeren. Wanneer de tekst van het decreet duidelijk is, kan de Minister in de commissie zeggen wat hij wil, voor ons is er de tekst en niets meer.

Ik wilde deze kleine toelichting geven en ik zal mij veroorloven op meer uitvoerige wijze mijn **amendering** toe te lichten op het ogenblik dat wij aan de artikelsgewijze bespreking zullen toe zijn. **(Handgeklap bij de leden van de Volksunie)**

De Voorzitter: De heer De Vlies heeft het woord.

De heer P. De Vlies (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, Dames en

Heren, ik zal zeer bondig zijn want de heer Vandezande heeft reeds bepaalde punten aangehaald waaromtrent ik ook even van mening verschil met het standpunt dat door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid bij de bespreking in de commissie werd ingenomen.

Ik lees in het verslag : „Dit decreet is enkel van toepassing op de contacten van de arbeidsgeneesheren en het paramedisch en administratief personeel met de werkgevers en de werknemers. Het niet maken van dit voorbehoud zou de arbeidsgeneesheren beletten het advies in te winnen van specialisten, indien laatstgenoemden Nederlandsonkundig zijn. Op dit punt zou het decreet een belemmering zijn voor een wetenschappelijke benadering bij de uitoefening van de arbeidsgeneeskunde”.

Ik denk dat dit standpunt door de Cultuurraad in generlei mate gevolgd kan worden, want het is toch klaar en duidelijk dat ten eerste het medisch dossier in het Nederlands moet worden opgesteld. Ten tweede is het ook duidelijk dat in dit land voldoende Nederlandskundige specialisten bestaan om niet noodzakelijkerwijze een beroep te moeten doen, systematisch of bijna systematisch, op Nederlandsonkundige specialisten.

Zeggen dat het decreet daardoor een belemmering zou zijn voor een wetenschappelijke benadering bij het uitoefenen van de arbeidsgeneeskunde, is een zeer weinig wetenschappelijke verklaring. Er zijn meer dan voldoende bekwame specialisten met een Nederlandstalig diploma. Ik geloof dat slechts in werkelijk zeer uitzonderlijke gevallen de behoefte om een beroep te doen op Nederlandsonkundige specialisten zich zou kunnen doen gevoelen. In dat geval moet volgens mij de Nederlandsonkundige specialist, die een taak aanvaardt van expert voor een arbeidsgeneeskundige dienst, zijn verslag in elk geval ook in het Nederlands maken, vermits het medisch dossier volledig in het Nederlands moet gesteld worden.

Ik hoop, mijnheer de Minister, dat u met deze zienswijze kunt akkoord gaan. **(Handgeklap bij de leden van de C. V.P.)**

De Voorzitter : De heer Rik Vandekerckhove heeft het woord.

De heer Rik Vandekerckhove (op het spreekgestoelte): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Staatssecretaris, geachte Collega's, ik kan zeer bondig zijn, gezien de voornaamste opmerkingen die ik wilde maken, reeds door andere Collega's werden verkonddigd.

Ik zal mij beperken tot drie kleine bemerkingen. Vooreerst dat dit decreet naar mijn gevoel gezien moet worden als een deel van een groot geheel, dat later nog zou moeten aangevuld worden voor andere takken van de geneeskunde, dus niet alleen van de arbeidsgeneeskunde.

Op taalgebied zijn er nog een aantal problemen. In de eerste plaats bij de verzekeringen, vooral dan de verplichte zoals de verzekering tegen arbeidsongevallen en de verzekering tegen verkeersongevallen. De motivering die in dit decreet naar voren wordt gebracht kan eveneens gelden voor deze onderzoeken waar dan ook de verplichting van de Nederlandse taal moet worden opgelegd.

Een tweede opmerking geldt artikel 2. Ook de heren Vandezande en De Vlies hebben erover gesproken. Naar mijn oordeel is het te ruim opgevat en laat het teveel plaats voor misbruiken.

Een derde opmerking slaat op het standpunt van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid waar hij het heeft over de specialisten.

Ik zou willen vragen of hier medische specialisten bedoeld worden. Ik meen niet dat op dit ogenblik in dit land, wat de Nederlandstalige medische specialisten betreft, er nog onvoldoende wetenschappelijke benadering zou kunnen zijn.

Door het standpunt van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid voel ik mij als het ware beledigd. Hij gaat uit van een verkeerde benadering die niets met de wetenschap heeft te maken. Want, ik kan mij niet indenken dat, wanneer een Nederlandsonkundig specialist een oordeel zou moeten geven over bepaalde voorwaarden van de **arbeidsgeneeskunde**, hij dat op een wetenschappelijke manier zou kunnen doen wanneer hij de taal van degene die hij moet onderzoeken niet eens kent.

Ik zou uitdrukkelijk aan de afgevaardigde van de Regering willen vragen dat dit standpunt niet als een restrictieve bepaling zou geïnterpreteerd kunnen worden met dien verstande dat, wanneer daaromtrent problemen rijzen men niet gaat wijzen naar het verslag en het standpunt van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid om dit decreet gedeeltelijk te ontkrachten.

Mijnheer de Voorzitter, dit waren de opmerkingen

die ik bij dit ontwerp wilde maken. (*Applaus op de banken van de Volksunie*)

De Voorzitter : Dames en Heren, wij zullen deze bespreking tijdens de volgende vergadering voortzetten

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en Heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden. De volgende openbare vergadering van de Raad heeft plaats op dinsdag 21 januari 1975.

Aan de orde zullen onder meer zijn:

- de verdere bespreking van het voorstel van decreet tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ;
 - begrotingsontwerpen ;
 - eventuele andere ontwerpen en voorstellen van decreet die mochten klaar zijn voor behandeling.,
- Ik stel voor het verder bepalen van agenda en uur van de volgende openbare vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

(*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 17.20 uur.

De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Schriftelijke vragen en antwoorden

Schriftelijke vragen werden ingediend door de heren **D. Coens**, **E. De Facq**, **S. Février**, **E. Raskin**, **J. Valkeniers**.